

EL SENSACIONAL DEBAT PARLAMENTARI D'AHIR SOBRE EL CONTRABAN D'ARMES

Azaña rebut, en un categòric discurs, les acusacions que se li feien

Guió del moment

ANTECEDENTS I RAONS

A la vigília de l'anunciada intervenció parlamentària de Manuel Azaña, en defensa pròpia, en la discussió de les actes acusatòries formulades per les minories cedista i monàrquica, sobre la base de l'expedient Alarcón, «El Debate» de Madrid ha publicat un editorial que qualifica d'interessant, destinat a argumentar la impossibilitat d'una crisi ministerial en les actuals circumstàncies. Subratllem la intenció i la dialèctica de l'editorial de referència que — una precaució en el moment polític present — apunta molt alt. El propòsit és, evidentment, advertir a qui té constitucionalment al seu arbitri la situació política oficial. La dialèctica va encaminada a demostrar la impossibilitat i la inconveniença d'un canvi qualsevol en aquesta situació. L'argumentació de l'òrgan periodístic de la C. E. D. A., és la següent:

«Las medidas encaminadas a evitar la revolución, las leyes previstas para evitarla en adelante, las disposiciones aconsejadas por una mayor justicia social, la ley Electoral y las elecciones municipales constituyen una línea política que conduce y termina en la reforma de la Constitución. Y esta línea es la que no queremos que se interrumpa...»

En un altre paràgraf del mateix article, l'editorialista cedista escriu les següents afirmacions:

«Y no podría ser de otra manera, porque corresponde a este Gobierno la obligación de liquidar la revolución de octubre: perder de vista este punto fijo es desorientarse y falsear el verdadero sentido de la actual etapa política española. No echó sobre sí el Gabinete, por propia iniciativa, esta tarea, sino que fué provocado por los revolucionarios. Puesto ya en el trance de vencer o de ser vencido, tiene el deber ineludible de triunfar. Y no saldría airoso de la empresa si la abandonara antes de terminarla. ¿Cómo puede concebirse que sean los rebeldes capaces de provocar una crisis? ¿Y cómo puede haber partidos gubernamentales y de orden, partidos simplemente conscientes de sus deberes para con la sociedad y para con la Patria, que rehúsen o rehuyan la estricta aplicación de la justicia, sin acepción de personas? Defraudarían, en tal hipótesis, la confianza del país, abandonarían la causa de la justicia y faltarían a la misión que las circunstancias y la salud de la Patria les han impuesto. Solamente quedará vencida la revolución cuando se haya llevado al ánimo de los revoltosos el convencimiento de su impotencia. Y solamente puede considerarse como prevenida y evitada otra intención del mismo alcance o más grave, cuando se haya dado cima al trabajo legislativo en curso. Y es a este Gobierno a quien incumbe esa doble misión; toda veleidad política, toda falta de coincidencia en esos dos puntos esenciales contribuiría a debilitar la autoridad y redundaría, por consiguiente, en ventaja de los revolucionarios...»

Cridem l'atenció sobre determinats conceptes de l'editorial que transcrivim, als quals, lamentant-ho molt, no ens és possible de replicar a fons. «El Debate» afirma que el Govern radical-cedista-agrari fou provocat pels revolucionaris d'octubre.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Provocació? Són les esquerres les que han provocat? «El Debate» ho afirma. Evidentment és una veu autoritzada. Però, què diu en aquest punt concret la «Relació oficial» dels fets d'octubre, publicada pel Govern? Ens hi hem referit en diverses ocasions, i creiem oportú insistir-hi. Què diu aquesta «relació»? Vegem-ho: En parla en el capítol titulat «La crisi del dia primer d'octubre». I, entre altres coses diu aquesta, que mereix ésser recordada i contrastada amb l'afirmació del diari vaticanista:

«El día 4 quedó formado el Gabinete presidido por Don Alejandro Lerroux, con la siguiente constitución: siete radicales, un agrario, tres populares agrarios, un liberal democrata y dos ministros sin cartera. El Gobierno — afirma la versión oficial dels fets — seguro ya de que su sola constitución iba a desencadenar el estallido revolucionario, se da cuenta en el acto de la gravedad de los momentos...»

Un altre aspecte del màxim interès i de palpitant actualitat, en la trajectòria de propòsits assenyalada per l'article que comentem, és la interrogació següent:

«¿I cómo puede haber partidos gubernamentales y de orden, partidos simplemente conscientes de sus deberes para con la sociedad y para con la Patria que rehúsen o rehuyan la estricta aplicación de la justicia, sin acepción de personas?»

Remarquem la gravetat de la pregunta. Per ella mateixa i per venir de qui la formula. «Estricta aplicació de la justicia...» Deixem a la consideració dels nostres lectors l'abast, el greu abast de les paraules transcrits que, almenys, tenen l'avantatge d'ésser suficientment clares per mostrar la intenció i el pensament de qui les ha estampades. No apareixen en un diari qualsevol. Apareixen en l'òrgan d'una massa política representada al Poder per tres ministres.

No podem fer altra cosa que anar consignat i arxivant antecedents. Però, com és de tràgicament expressiva la seva simple enumeració! Com va precisant-se cada dia que passa, dividit per la data del 6 d'octubre, el mapa polític de la República!

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Probablement — com tem el diari vaticanista — no provocarà encara crisis ministerials. Però segueix essent l'entranya de la voluntat popular.

REGIM TRANSITORI

L'òrgan periodístic del Sr. Pic anuncia la formació d'un Govern de la Generalitat i d'una Comissió Gestora municipal

LA LLIGA --- CONTRA TOTES LES AFIRMACIONS I DISCURSOS DE CAMBO --- COL·LABORA EN ELS DOS ORGANISMES!

Per causes alienes a la nostra voluntat, no ens han estat possibles comentaris i referències relacionats amb la situació política de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, que, a desgrat de determinats i persistents estorços, no era possible resoldre. La Lliga, de moment, es posava a treballar i aquest fet encallava constantment les laborioses i complicades negociacions.

Llegiu LA HUMANITAT

«La Noche» d'ahir, propietat del senyor Pic i Pon, en una informació que publica ahir a la nit: «Después de la laboriosa gestación tan hábilmente desarrollada por el jefe del Gobierno de la República, se ha llegado a una solución altamente beneficiosa para Cataluña, ya que según los datos que nos han facilitado personas que pueden y deben estar bien enteradas, c'siste

en que la región autónoma rescata todos los servicios del Estatuto, incluso el Orden Público, por medio de un decreto que a la mayor brevedad aparecerá en la «Gaceta».

Se formará el Gobierno de la Generalidad con la coalición de los partidos Radical, Ceda y Lliga y se nombrará la Comisión Gestora del Ayuntamiento que estará compuesta de 20 gestores, a saber: cinco de la Lliga, cinco Radicales, cinco Ceda, dos agrarios y tres de las entidades económicas.

En la Generalidad entrarán los señores Durán y Ventosa (seguro) y Bausili (casi) de la Lliga; Montaner y Huguet, radicales, y Jové Nollé y Torrens Dalmáu, de la Ceda. De este modo, de los concejales de la Lliga, sólo sobrarán dos, ya que dos van a la Generalidad y uno era el tradicionalista.

El rescate del Orden Público, que es el más laborioso, lo lleva personalmente el Gobernador General señor Portela con el capitán Santiago, estando ambos animados del mejor propósito, por lo que es de esperar que, si no inmediato, se hará con relativa rapidez.

Claro está que todo este programa podría sufrir variación en caso de surgir una crisis en Madrid, cosa que en estos momentos se considera improbable. De lo que se habla es de una crisis parcial para dar entrada a la

L'extens discurs de l'ex-President del Consell, que constitueix una transcendent demostració de vitalitat, d'honestedat i de capacitat republicana, provocà una vibrant explosió d'entusiasme

Es diu que aquest és el procés del règim. Bé; a mi el règim no em fa ni fred ni calor... --- digué Goicoechea en defensar l'acta acusatòria de «Renovación Española»

Abans de la sessió

Madrid, 20. — Des de primera hora de la tarda, els passadissos de la tribuna pública i els primers llocs de la Cambra s'han vist animadíssims. Als voltants del Congrés han estat preses grans precaucions. Una gran gentada s'agomolava davant l'edifici de les Corts.

Expectació

Es formà cua per a l'entrada a la tribuna pública i els primers llocs s'han cotitzat a 100 pessetes.

A les cinc menys vint minuts de la tarda arribaren els senyors Azaña i Casares Quiroga conjuntament. A l'entrada es varen sentir diversos crits de «¡Abajo els assassins!» i «¡Morin els traidors!». Un altre grup més reduït ha donat visques a Azaña i Casares Quiroga. Es produí un gran avaluot i es practicaren diverses detencions.

Als passadissos de la Cambra, a més dels concurrents habituals, han comparegut aquesta tarda els senyors Azaña, Casares Quiroga, Gordon Ordás i nombrosos diputats socialistes. S'ignora en aquest moment si els socialistes entraran a la Cambra, ja que molts d'ells estan disgustadíssims pel fet que el Comité Executiu del Partit Socialista es reuniu ahir i a ella no s'els ha donat compte d'aquesta reunió.

Comentaris abans del debat

Madrid, 20. — En entrar al saló de sessions el senyor Azaña, acompanyat de diversos diputats, fou aplaudit per un grup d'amics que es trobaven als passadissos.

El senyor Azaña es girà vers ells i digué: «No hi ha perquè aplaudir-me ja que jo vaig a exercir un deure de defensa. Amb tot, no admetré que se'm conecioni per raons de temps en parlar. I a més, perquè crec que la Presidència m'empararà en el meu deure».

El senyor Martínez Barrio manifestà el seu propòsit d'intervenir com a ex-president del Consell i com a ex-ministre del Govern provisional de la República.

El senyor Miquel Maura també té el propòsit d'intervenir com a ex-ministre del Govern provisional de la República.

Els periodistes parlaren amb el senyor Ventosa el qual digué que interviendria, però que desconeixia les directrius del seu discurs puix que ignorava com es desenvoluparia el debat.

Per un dels grups de diputats independents de la Cambra interviendrà el senyor Izquierdo Jiménez, que, segons sembla, sustentarà el criteri de la Ceda en el concernent a l'acusació.

Comença la sessió

A les quatre i deu minuts de la tarda s'obre la sessió i presideix el senyor Alba. Els escons estan deserts i les tribunes hi ha gran concurrència. Pocs moments després de començar la lectura de l'acta de la sessió anterior, prenen seient al banc blau els ministres d'Estat i Hisenda. Després de llegida, s'aprova l'acta sense discussió. Seguidament s'entra a l'ordre del dia.

Es llegeix un dictamen de la Comissió de Pressupostos sobre el projecte de llei, el qual concedeix un crèdit extraordinari de 12.318.400 pessetes al Pressupost del Ministeri de la Guerra per a pagaments d'atencions de bases navals. Es aprova.

Es llegeix un dictamen de la Comissió de Supplicatoris per al de concedir l'autorització sol·licitada per l'autoritat militar per a procedir contra el diputat senyor Anastasi de Gracia.

Supplicatoris que no són concedits

El senyor CASAS (Armengol) impugna el dictamen, i diu que el senyor de Gracia està demostrat que no va intervenir en cap fet revolucionari.

El PRESIDENT demana al senyor Casas que aporti la seva intervenció fins a demà, i el senyor Casas accedeix.

S'aproven uns altres dictàmens, els quals deneguen la concessió de suplicatoris per a processar els senyors Gordon Ordás, Marial i altres diputats.

*

Lliga, que estaria representada per el senyor Ventosa i Calvell o per el senyor Rahola.

La solució serà ràpida, però no se farà pública fins que regresse de Madrid el Governador General senyor Portela, que pareix proposar estar el viernes en la capital de la República.

Llegiu LA HUMANITAT

L'acta d'acusació de la «Ceda»

Es dona compte de la proposta d'acusació formulada contra els setes i altres diputats contra els senyors Azaña i Casares Quiroga. Són les cinc de la tarda.

Entren al saló de sessions Azaña i Casares Quiroga

En aquest moment entren a l'hemicycle els senyors Azaña i Casares Quiroga.

Es senten als seus escons els senyors Azaña, Casares Quiroga, Bello, Gordon Ordás i alguns altres diputats més, republicans d'esquerra. Durant la lectura de l'acta d'acusació entren i prenen seient al banc blau el cap del Govern i els ministres de Marina, Treball, Instrucció Pública i Comerç. S'han animat considerablement els escons de tots els sectors.

Acabada la lectura de l'acta d'acusació, el PRESIDENT, senyor Casanueva, concedeix la paraula al primer signant de la proposició, que és el senyor Moutas.

Intervé el senyor Moutas, de la «Ceda»

El senyor MOUTAS comença dient que ells han fet un estudi detallat del sumari i han tret la conclusió que els delictes estan dibuixats perfectament i es perfilen els veritables culpables amb tota claredat.

Amb la proposició hem vingut al Parlament, sense partidismes, sense passió, perquè es faci llum definitivament en un assumpte de tanta importància.

Demana a la Cambra que es prengui en consideració la proposició que defensa perquè es nomeni la Comissió corresponent que determini sobre la proposició i passi després l'assumpte de nou a la Cambra i aquesta, amb el dictamen a la vista, acordi.

(Segueix informació del debat parlamentari d'ahir, a la pàgina 5)

President del Govern de la República, senyor Manuel Azaña

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

EL TEMPS. Els vents són fluïxos o encalmats per l'interior, moderats del S. per les costes de l'Empordà i variables de poca intensitat per la resta del litoral. El cel està nebulós en tota la província de Lleida i N. de Girona i cobert en la seva totalitat a la costa de Tarragona i Barcelona i cobert amb boira a Igualada. Als plans de Tortosa, es registren algunes plivisques.

Destacadíssims diputats de dretes han hagut de reconèixer la força incontrovertible de l'allegat de Manuel Azaña, qui acabà el seu parlament a les dotze de la nit

Azaña al Parlament

(Crònica del nostre redactor a Madrid, Alard Prats)

Madrid, 21 (130 matinalada). — Era justificada l'expectació amb què s'esperava la sessió. Sota una pluja torrencial, nombrosos grups de persones s'agomolaven prop de la porta que dona accés a les tribunes populars del Congrés on hi havia des del dia anterior una llarga cua. Expectació enorme al carrer i no menys enorme als passadissos de la Cambra. Expectació i transaccions. Fins a 25 duros s'ha arribat a pagar el dret d'accés a la tribuna popular.

Precaucions. Moltes precaucions. A més de les usuals, s'ha pogut comprovar un gran luxe de forces a tots els carrers aflluents al Congrés. La pluja, que no ha cessat un moment no ha aigualit pas els entusiasmes dels comentaristes de carrer.

Quan el senyor Azaña ha descendit d'un taxi davant la porta del Parlament han esclatat grans ovacions i s'han sentit nombrosos visques. Així que l'illustre ex-cap del Govern ha entrat al Palau del Congrés, no s'ha entès de feina en rebre abraçades i felicitacions dels diputats republicans que l'esperaven. Un núvol de fotògrafs ha interceptat el seu pas.

Aquesta acollida tributada al senyor Azaña ha contrastat visiblement amb l'actitud de por que han palesat els diputats que integren el conglomerat de la majoria. El Saló de Conferències presentava l'aspecte magnífic dels dies més sensacionals de les glòries Constituents. En entrar el senyor Azaña al saló de sessions s'han sentit grans rumors. Després, un silenci impressionant. El senyor Azaña — vestit de negre — ha ocupat un escó de l'oposició. Els escons veïns els han ocupat, al mateix temps, els senyors Bello, Casares i Barea. Darrera, es col·loquen els diputats catalans d'esquerra. Entre aquests, per primera vegada després d'una llarga absència, ocupà un escó el diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya, senyor Rubió i Tuduri. L'emoció va en augment quan un dels secretaris, amb veu de canya trencada ha donat lectura a les actes d'acusació que són tres: la de la Ceda, la dels monàrquics i la dels monàrquics d'Alfons Carles. Són les 5'15 minuts. Un tal senyor Moutas, cedista defensa la primera acta acusatòria. Gris i pesat no arriba a traduir el contingut de la nota amb una prosa pesada i trista. Parla després el senyor Goicoechea i Coscolluela. Vol tocar el cel amb les mans. I repeteix el que un dia i un altre dia han vingut repetint els diaris monàrquics. Després el tradicionalista Bilbao...

S' aixeca a parlar el senyor Azaña. El silenci que es fa a la sala és tan absolut que pot repetir-se aquella frase vulgar: se sent el vent d'una mosca. El senyor Lerroux és al cap del banc blau. Mira recelos l'orador que comença. No l'acompanya, al scaudilló els senyors Rocha, Jiménez Fernández i Alzupin. La veu d'Azaña domina tota la Cambra. Aviat l'acusat esdevé acusador, al sol anunci de la veritat i de la realitat. Els seus arguments són formidables cops de massa que desfan la sèrie d'insidies i d'acusacions que, durant set mesos han llançat certa mena de gent. La paraula del senyor Azaña és sobria, serena. En l'exposició dels arguments hi ha ordre, altesa, ironia. El gran discurs de Manuel Azaña supera tots els judicis econòmics. Ha superat en emoció tots els seus anteriors parlaments d'altres dies memorables. Ha durat dues hores i mitja. Hauria pogut enderrocar el temple si — com ell ha dit — per respecte al temple no ha volgut actuar de Samsó, malgrat els filisteus. Ha demostrat d'una manera clara i incontrovertible que res no l'atény del suposat contraban d'armes del «Turquesa», que, en tot cas, tingué lloc en temps del Govern Samper. Igual afirmació de no responsabilitat en el que fa referència a les altres dues parts del sumari Alarcón. Exposició metòdica i aguda dels fets. La veritat i la claredat per damunt de tot.

En interrompre la sessió, per anar a sopar, el senyor Azaña és aclamat pels passadissos del Congrés. Durant una estona es desborda l'emoció republicana tant de temps continguda. Sembla un somni. Mentre els diputats governamentals abandonen apressadament el Parlament, els representants republicans aclamen el senyor Azaña. Més tard, represa la sessió, l'ex-cap del Govern continua el seu discurs, erigit ara, després de l'exposició dels fets, d'intenció política. El senyor Lerroux, ha deixat aquesta nit — de presentar-se a la Cambra. S'ha estalviat de sentir una lliçó magnífica sobre els deures dels estadistes i sobre aquelles normes de continuïtat política internacional a què obliguen el servir un règim constitucional.

Una de les coses més destacades al final del seu discurs ha estat la pregunta feta al senyor Anguera de Sojo, com se sap col·laborador de l'obra de govern en temps del senyor Azaña. Li ha preguntat si el creia capaç d'ésser un malversador de cabals i en excusar-se el senyor Anguera ha replicat: «Yo tomo sobre mí la obligación de ruborizarme por su cuenta».

Després, unes paraules desvariades de l'ex-ministre de la Guerra dels Govern Samper i Lerroux, el senyor Hidalgo. No ha dit res de nou, res d'interès. Ha estat molt celebrada, però, la seva declaració afirmant que el sumari Alarcón només diu veritat quan el seu contingut deixa entreveure o insinua una ombra de responsabilitat per al senyor Azaña. No diu la veritat quan l'ahudit o l'acusat és ell.

De matinalada, el senyor Casares Quiroga ha iniciat el seu discurs de defensa, donant compte de la seva gestió contra les imputacions que li han estat fetes. Defensa igualment l'actuació dels funcionaris que estiguieren a les seves ordres. La sessió continua enmig d'una emoció que no havíem viscut d'ençà de l'època de les glòries Constituents...

El T. de G.

El ple d'avui examinarà un escrit presentat pel fiscal de la República

Madrid, 20. — Conforme s'ha anunciat, demà celebrerà un Ple el Tribunal de Garanties Constitucionals. Segons les nostres notícies, el més interessant que es tractarà de l'ordre del dia és referir-se a un escrit que ha presentat el Fiscal de la República, en el qual es basa que, tenint en compte la llei d'enjudiciament, s'han emès pel Tribunal els tràmits d'instrucció prèvia en fer les conclusions sobre els ex-consellers de la Generalitat, i s'estima en l'escrit que abans de tramitar-se per a donar-los compte a les parts de la defensa, s'hagué de notificar-ho al Fiscal de la República.

El moment polític

Es reintegrarà la minoria socialista al Parlament?

Madrid, 20. — Sembla segons informacions recollides als passadissos una prompta reintegració de la minoria parlamentària socialista al Parlament. Uns diputats partidaris d'aquesta posició, delen que aquest fet es produirà en un termini molt breu. La majoria de les Associacions de províncies, en una proporció de més del 90 per 100, s'han manifestat per la tornada a les Corts.

-COMERÇ I FINANCES- -ESPECTACLES PUBLICS-

LA BORSA

Impressió

En la sessió d'ahir en els deutes de l'Estat i amb sessió privada es veié quècom més de negoci, encara que les variacions en les cotitzacions foren d'importància. Es pot dir que no foren més que repetir els canvis ja coneguts en les sessions anteriors.

Les Obligacions de Tresoreria de la Generalitat de Catalunya perderen un quart per 100. Les Provincials, sostingudes, diputacions sense nego-

ci. Les Obligacions Municipals es cotitzaren amb fermesa.

En el rotlló d'Obligacions ferroviàries hi hagué una gran manca de negoci, particularment al sector del Nord. Les Obligacions Alacant estigueren sostingudes i es cotitzaren gairebé totes les sèries. Obligacions industrials, quècom designals i més aviat, cotitzacions flukes.

Al sector de ferrocarrils, si bé el negoci fou poc important, en general es va notar una major fermesa, tant en el rotlló d'acció industrial.

En la tendència de millora es distingiren les accions Ford i les accions Chade, puix que varen venir bastant millorades de la plaça de Zurich. Aquestes accions degut a la manca d'activitat per poder treballar l'arbitratge, fa que ens trobem tan aviat amb set o vuit enters sobre canvi com amb set o vuit enters sota canvi, la qual cosa fa que el nostre mercat se'n senti i les operacions siguin molt escasses.

CANVIS DE MONEDES

Llures	35.15	35.25
Francs	48.35	48.45
Dòlars	23.85	23.95
Liras	61.05	61.25
Marcs	2.94	2.96
Belgues	23.85	23.95
Florins	171.75	172.00
Escuts	4.97	4.98
Cor. Praga	30.80	30.90
Cor. suècs	1.80	1.82
Cor. noruecs	1.75	1.77
Cor. daneses	1.66	1.68

Deutes de l'Estat

	Ant.
Interior 4 1/2 %	14 50
» 5 %	14 50
» 5 1/2 %	14 50
» 6 %	14 50
» 6 1/2 %	14 50
» 7 %	14 50
» 7 1/2 %	14 50
» 8 %	14 50
» 8 1/2 %	14 50
» 9 %	14 50
» 9 1/2 %	14 50
» 10 %	14 50
» 10 1/2 %	14 50
» 11 %	14 50
» 11 1/2 %	14 50
» 12 %	14 50
» 12 1/2 %	14 50
» 13 %	14 50
» 13 1/2 %	14 50
» 14 %	14 50
» 14 1/2 %	14 50
» 15 %	14 50
» 15 1/2 %	14 50
» 16 %	14 50
» 16 1/2 %	14 50
» 17 %	14 50
» 17 1/2 %	14 50
» 18 %	14 50
» 18 1/2 %	14 50
» 19 %	14 50
» 19 1/2 %	14 50
» 20 %	14 50
» 20 1/2 %	14 50
» 21 %	14 50
» 21 1/2 %	14 50
» 22 %	14 50
» 22 1/2 %	14 50
» 23 %	14 50
» 23 1/2 %	14 50
» 24 %	14 50
» 24 1/2 %	14 50
» 25 %	14 50
» 25 1/2 %	14 50
» 26 %	14 50
» 26 1/2 %	14 50
» 27 %	14 50
» 27 1/2 %	14 50
» 28 %	14 50
» 28 1/2 %	14 50
» 29 %	14 50
» 29 1/2 %	14 50
» 30 %	14 50
» 30 1/2 %	14 50
» 31 %	14 50
» 31 1/2 %	14 50
» 32 %	14 50
» 32 1/2 %	14 50
» 33 %	14 50
» 33 1/2 %	14 50
» 34 %	14 50
» 34 1/2 %	14 50
» 35 %	14 50
» 35 1/2 %	14 50
» 36 %	14 50
» 36 1/2 %	14 50
» 37 %	14 50
» 37 1/2 %	14 50
» 38 %	14 50
» 38 1/2 %	14 50
» 39 %	14 50
» 39 1/2 %	14 50
» 40 %	14 50
» 40 1/2 %	14 50
» 41 %	14 50
» 41 1/2 %	14 50
» 42 %	14 50
» 42 1/2 %	14 50
» 43 %	14 50
» 43 1/2 %	14 50
» 44 %	14 50
» 44 1/2 %	14 50
» 45 %	14 50
» 45 1/2 %	14 50
» 46 %	14 50
» 46 1/2 %	14 50
» 47 %	14 50
» 47 1/2 %	14 50
» 48 %	14 50
» 48 1/2 %	14 50
» 49 %	14 50
» 49 1/2 %	14 50
» 50 %	14 50
» 50 1/2 %	14 50
» 51 %	14 50
» 51 1/2 %	14 50
» 52 %	14 50
» 52 1/2 %	14 50
» 53 %	14 50
» 53 1/2 %	14 50
» 54 %	14 50
» 54 1/2 %	14 50
» 55 %	14 50
» 55 1/2 %	14 50
» 56 %	14 50
» 56 1/2 %	14 50
» 57 %	14 50
» 57 1/2 %	14 50
» 58 %	14 50
» 58 1/2 %	14 50
» 59 %	14 50
» 59 1/2 %	14 50
» 60 %	14 50
» 60 1/2 %	14 50
» 61 %	14 50
» 61 1/2 %	14 50
» 62 %	14 50
» 62 1/2 %	14 50
» 63 %	14 50
» 63 1/2 %	14 50
» 64 %	14 50
» 64 1/2 %	14 50
» 65 %	14 50
» 65 1/2 %	14 50
» 66 %	14 50
» 66 1/2 %	14 50
» 67 %	14 50
» 67 1/2 %	14 50
» 68 %	14 50
» 68 1/2 %	14 50
» 69 %	14 50
» 69 1/2 %	14 50
» 70 %	14 50
» 70 1/2 %	14 50
» 71 %	14 50
» 71 1/2 %	14 50
» 72 %	14 50
» 72 1/2 %	14 50
» 73 %	14 50
» 73 1/2 %	14 50
» 74 %	14 50
» 74 1/2 %	14 50
» 75 %	14 50
» 75 1/2 %	14 50
» 76 %	14 50
» 76 1/2 %	14 50
» 77 %	14 50
» 77 1/2 %	14 50
» 78 %	14 50
» 78 1/2 %	14 50
» 79 %	14 50
» 79 1/2 %	14 50
» 80 %	14 50
» 80 1/2 %	14 50
» 81 %	14 50
» 81 1/2 %	14 50
» 82 %	14 50
» 82 1/2 %	14 50
» 83 %	14 50
» 83 1/2 %	14 50
» 84 %	14 50
» 84 1/2 %	14 50
» 85 %	14 50
» 85 1/2 %	14 50
» 86 %	14 50
» 86 1/2 %	14 50
» 87 %	14 50
» 87 1/2 %	14 50
» 88 %	14 50
» 88 1/2 %	14 50
» 89 %	14 50
» 89 1/2 %	14 50
» 90 %	14 50
» 90 1/2 %	14 50
» 91 %	14 50
» 91 1/2 %	14 50
» 92 %	14 50
» 92 1/2 %	14 50
» 93 %	14 50
» 93 1/2 %	14 50
» 94 %	14 50
» 94 1/2 %	14 50
» 95 %	14 50
» 95 1/2 %	14 50
» 96 %	14 50
» 96 1/2 %	14 50
» 97 %	14 50
» 97 1/2 %	14 50
» 98 %	14 50
» 98 1/2 %	14 50
» 99 %	14 50
» 99 1/2 %	14 50
» 100 %	14 50
» 100 1/2 %	14 50
» 101 %	14 50
» 101 1/2 %	14 50
» 102 %	14 50
» 102 1/2 %	14 50
» 103 %	14 50
» 103 1/2 %	14 50
» 104 %	14 50
» 104 1/2 %	14 50
» 105 %	14 50
» 105 1/2 %	14 50
» 106 %	14 50
» 106 1/2 %	14 50
» 107 %	14 50
» 107 1/2 %	14 50
» 108 %	14 50
» 108 1/2 %	14 50
» 109 %	14 50
» 109 1/2 %	14 50
» 110 %	14 50
» 110 1/2 %	14 50
» 111 %	14 50
» 111 1/2 %	14 50
» 112 %	14 50
» 112 1/2 %	14 50
» 113 %	14 50
» 113 1/2 %	14 50
» 114 %	14 50
» 114 1/2 %	14 50
» 115 %	14 50
» 115 1/2 %	14 50
» 116 %	14 50
» 116 1/2 %	14 50
» 117 %	14 50
» 117 1/2 %	14 50
» 118 %	14 50
» 118 1/2 %	14 50
» 119 %	14 50
» 119 1/2 %	14 50
» 120 %	14 50
» 120 1/2 %	14 50
» 121 %	14 50
» 121 1/2 %	14 50
» 122 %	14 50
» 122 1/2 %	14 50
» 123 %	14 50
» 123 1/2 %	14 50
» 124 %	14 50
» 124 1/2 %	14 50
» 125 %	14 50
» 125 1/2 %	14 50
» 126 %	14 50
» 126 1/2 %	14 50
» 127 %	14 50
» 127 1/2 %	14 50
» 128 %	14 50
» 128 1/2 %	14 50
» 129 %	14 50
» 129 1/2 %	14 50
» 130 %	14 50
» 130 1/2 %	14 50
» 131 %	14 50
» 131 1/2 %	14 50
» 132 %	14 50
» 132 1/2 %	14 50
» 133 %	14 50
» 133 1/2 %	14 50
» 134 %	14 50
» 134 1/2 %	14 50
» 135 %	14 50
» 135 1/2 %	14 50
» 136 %	14 50
» 136 1/2 %	14 50
» 137 %	14 50
» 137 1/2 %	14 50
» 138 %	14 50
» 138 1/2 %	14 50
» 139 %	14 50
» 139 1/2 %	14 50
» 140 %	14 50
» 140 1/2 %	14 50
» 141 %	14 50
» 141 1/2 %	14 50
» 142 %	14 50
» 142 1/2 %	14 50
» 143 %	14 50
» 143 1/2 %	14 50
» 144 %	14 50
» 144 1/2 %	14 50
» 145 %	14 50
» 145 1/2 %	14 50
» 146 %	14 50
» 146 1/2 %	14 50
» 147 %	14 50
» 147 1/2 %	14 50
» 148 %	14 50
» 148 1/2 %	14 50
» 149 %	14 50
» 149 1/2 %	14 50
» 150 %	14 50
» 150 1/2 %	14 50
» 151 %	14 50
» 151 1/2 %	14 50
» 152 %	14 50
» 152 1/2 %	14 50
» 153 %	14 50
» 153 1/2 %	14 50
» 154 %	14 50
» 154 1/2 %	14 50
» 155 %	14 50
» 155 1/2 %	14 50
» 156 %	14 50
» 156 1/2 %	14 50
» 157 %	14 50
» 157 1/2 %	14 50
» 158 %	14 50
» 158 1/2 %	14 50
» 159 %	14 50
» 159 1/2 %	14 50
» 160 %	14 50
» 160 1/2 %	14 50
» 161 %	14 50
» 161 1/2 %	14 50
» 162 %	14 50
» 162 1/2 %	14 50
» 163 %	14 50
» 163 1/2 %	14 50
» 164 %	14 50
» 164 1/2 %	14 50
» 165 %	14 50
» 165 1/2 %	14 50
» 166 %	14 50
» 166 1/2 %	14 50
» 167 %	14 50
» 167 1/2 %	14 50
» 168 %	14 50
» 168 1/2 %	14 50
» 169 %	14 50
» 169 1/2 %	14 50
» 170 %	14 50
» 170 1/2 %	14 50
» 171 %	14 50
» 171 1/2 %	14 50
» 172 %	14 50
» 172 1/2 %	14 50
» 173 %	14 50
» 173 1/2 %	14 50
» 174 %	14 50
» 174 1/2 %	14 50
» 175 %	14 50
» 175 1/2 %	14 50
» 176 %	14 50
» 176 1/2 %	14 50
» 177 %	14 50
» 177 1/2 %	14 50
» 178 %	14 50
» 178 1/2 %	14 50
» 179 %	14 50
» 179 1/2 %	14 50
» 180 %	14 50
» 180 1/2 %	14 50
» 181 %	14 50
» 181 1/2 %	14 50
» 182 %	14 50
» 182 1/2 %	14 50
» 183 %	14 50
» 183 1/2 %	14 50
» 184 %	14 50
» 184 1/2 %	14 50
» 185 %	14 50
» 185 1/2 %	14 50
» 186 %	14 50
» 186 1/2 %	14 50
» 187 %	14 50
» 187 1/2 %	14 50
» 188 %	14 50
» 188 1/2 %	14 50
» 189 %	14 50
» 189 1/2 %	14 50
» 190 %	14 50
» 190 1/2 %	14 50
» 191 %	14 50
» 191 1/2 %	14 50
» 192 %	14 50
» 192 1/2 %	14 50
» 193 %	14 50
» 193 1/2 %	14 50
» 194 %	14 50
» 194 1/2 %	14 50
» 195 %	14 50
» 195 1/2 %	14 50
» 196 %	14 50
» 196 1/2 %	14 50
» 197 %	14 50
» 197 1/2 %	14 50
» 198 %	14 50
» 198 1/2 %	14 50
» 199 %	14 50
» 199 1/2 %	14 50
» 200 %	14 50
» 200 1/2 %	14 50
» 201 %	14 50
» 201 1/2 %	14 50
» 202 %	14 50
» 202 1/2 %	14 50
» 203 %	14 50
» 203 1/2 %	14 50
» 204 %	14 50
» 204 1/2 %	14 50
» 205 %	14 50
» 205 1/2 %	14 50
» 206 %	14 50
» 206 1/2 %	14 50
» 207 %	14 50
» 207 1/2 %	14 50
» 208 %	14 50
» 208 1/2 %	14 50
» 209 %	14 50
» 209 1/2 %	14 50
» 210 %	14 50
» 210 1/2 %	14 50
» 211 %	14 50
» 211 1/2 %	14 50
» 212 %	14 50
» 212 1/2 %	14 50
» 213 %	14 50
» 213 1/2 %	14 50
» 214 %	14 50
» 214 1/2 %	14 50
» 215 %	14 50
» 215 1/2 %	14 50
» 216 %	14 50
» 216 1/2 %	14 50
» 217 %	14 50
» 217 1/2 %	14 50
» 218 %	14 50
» 218 1/2 %	14 50
» 219 %	14 50
» 219 1/2 %	14 50
» 220 %	14 50
» 220 1/2 %	14 50
» 221 %	14 50
» 221 1/2 %	14 50
» 222 %	14 50
» 222 1/2 %	14 50
» 223 %	14 50
» 223 1/2 %	14 50
» 224 %	14 50
» 224 1/2 %	14 50
» 225 %	14 50
» 225 1/2 %	14 50
» 226 %	14 50
» 226 1/2 %	14 50
» 227 %	14 50
» 227 1/2 %	14 50
» 228 %	14 50
» 228 1/2 %	14 50
» 229 %	14 50
» 229 1/2 %	14 50
» 230 %	14 50
» 230 1/2 %	14 50
» 231 %	14 50
» 231 1/2 %	14 50
» 232 %	14 50
» 232 1/2 %	14 50
» 233 %	14 50
» 233 1/2 %	14 50
» 234 %	14 50
» 234 1/2 %	14 50
» 235 %	14 50
» 235 1/2 %	14 50
» 236 %	14 50
» 236 1/2 %	14 50
» 237 %	

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració

RONDA UNIVERSITAT, 25

Telèfon 22122

Impremta:

TALLERS S. N. U. M. 4

Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Barcelona, un mes 2'50 otes

Fora un trimestre 7'50 »

Amèrica Llatina i Portugal

un trimestre

Altres països un trimestre 18 »

V.è Congrés Interna-

cional de Publicitat

Publi Club posa a coneixement de tot hom que per a la celebració del 6è Congrés Internacional de Publicitat, que tindrà lloc a Barcelona els dies 20 al 24 d'abril pròxim, han estat designats els Comités Executius, que estan constituïts de la manera següent:

Actes i Ponències. — President, senyor Rafael Bori; secretari, senyor Gabriel Raich; vocals, senyors Rafael Massó, Antoni López Llausàs i Emili Orfila.

Prensa i Radió. — President, senyor Miquel Calvet; secretari, senyor Adrià Rosés; vocals, senyors Francesc Vilardell, Rafael Roldós, Manuel Ribá de Pedro, Pere Aguilera i Rafael Bori.

Expansió. — President, Sr. Joan Aubeyron; secretari, Sr. Isidre P. Mateu; vocals, senyores Francesc Fábregas, Enric Guau, Enric Vior.

Recepció i Festes. — President, senyor Enric Vila Mahé; vocals, senyors Antoni Tàrradellas, Santiago Busutill, Jaume Brandoll.

Tota els industrials, comerciants i gran certamen publicitari són preguats de passar, de 7 a 9'30 de la nit, per les oficines de Publi Club (carrer de Santa Anna, 23, 1er, tel. 12111), on els seran donades tota mena d'informacions.

MAS & ROCA

CAMISERS

Rebudes les novetats

en camises i corbates

Portaferrissa, 24 i 26

Fontanella, 16

«ACTUALIDAD»

(De «El Sol»)

«SUGERENCIA

— «El Robles dice que hay que buscar el dinero donde se encuentra»

— «Y si mandásemos a buscar a Sherlock-Holmes»

(De «El Diluvio»)

«LA BOMBA

— Por lo menos, el suso no hay quien se lo quite»

(De «La Voz»)

«EL CAPITAL Y LOS INTERESES...

DE LA CEDA

Suma y sigue...

(De «La Tierra»)

«DESCONFIANZA

— «El Izquierdista. — ¿Se va bien en el machito?»

— «El Derechista. — Regular, me estoy teniendo la carrera en pelo»

(De «El Liberal»)

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració

RONDA UNIVERSITAT, 25

Telèfon 22122

Impremta:

TALLERS S. N. U. M. 4

Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Barcelona, un mes 2'50 otes

Fora un trimestre 7'50 »

Amèrica Llatina i Portugal

un trimestre

Altres països un trimestre 18 »

V.è Congrés Interna-

cional de Publicitat

Publi Club posa a coneixement de tot hom que per a la celebració del 6è Congrés Internacional de Publicitat, que tindrà lloc a Barcelona els dies 20 al 24 d'abril pròxim, han estat designats els Comités Executius, que estan constituïts de la manera següent:

Actes i Ponències. — President, senyor Rafael Bori; secretari, senyor Gabriel Raich; vocals, senyors Rafael Massó, Antoni López Llausàs i Emili Orfila.

Prensa i Radió. — President, senyor Miquel Calvet; secretari, senyor Adrià Rosés; vocals, senyors Francesc Vilardell, Rafael Roldós, Manuel Ribá de Pedro, Pere Aguilera i Rafael Bori.

Expansió. — President, Sr. Joan Aubeyron; secretari, Sr. Isidre P. Mateu; vocals, senyores Francesc Fábregas, Enric Guau, Enric Vior.

Recepció i Festes. — President, senyor Enric Vila Mahé; vocals, senyors Antoni Tàrradellas, Santiago Busutill, Jaume Brandoll.

Tota els industrials, comerciants i gran certamen publicitari són preguats de passar, de 7 a 9'30 de la nit, per les oficines de Publi Club (carrer de Santa Anna, 23, 1er, tel. 12111), on els seran donades tota mena d'informacions.

MAS & ROCA

CAMISERS

Rebudes les novetats

en camises i corbates

Portaferrissa, 24 i 26

Fontanella, 16

«ACTUALIDAD»

(De «El Sol»)

«SUGERENCIA

— «El Robles dice que hay que buscar el dinero donde se encuentra»

— «Y si mandásemos a buscar a Sherlock-Holmes»

(De «El Diluvio»)

«LA BOMBA

— Por lo menos, el suso no hay quien se lo quite»

(De «La Voz»)

«EL CAPITAL Y LOS INTERESES...

DE LA CEDA

Suma y sigue...

(De «La Tierra»)

«DESCONFIANZA

— «El Izquierdista. — ¿Se va bien en el machito?»

— «El Derechista. — Regular, me estoy teniendo la carrera en pelo»

(De «El Liberal»)

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració

RONDA UNIVERSITAT, 25

Telèfon 22122

Impremta:

TALLERS S. N. U. M. 4

Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Barcelona, un mes 2'50 otes

Fora un trimestre 7'50 »

Amèrica Llatina i Portugal

un trimestre

Altres països un trimestre 18 »

V.è Congrés Interna-

cional de Publicitat

Publi Club posa a coneixement de tot hom que per a la celebració del 6è Congrés Internacional de Publicitat, que tindrà lloc a Barcelona els dies 20 al 24 d'abril pròxim, han estat designats els Comités Executius, que estan constituïts de la manera següent:

Actes i Ponències. — President, senyor Rafael Bori; secretari, senyor Gabriel Raich; vocals, senyors Rafael Massó, Antoni López Llausàs i Emili Orfila.

Prensa i Radió. — President, senyor Miquel Calvet; secretari, senyor Adrià Rosés; vocals, senyors Francesc Vilardell, Rafael Roldós, Manuel Ribá de Pedro, Pere Aguilera i Rafael Bori.

Expansió. — President, Sr. Joan Aubeyron; secretari, Sr. Isidre P. Mateu; vocals, senyores Francesc Fábregas, Enric Guau, Enric Vior.

Recepció i Festes. — President, senyor Enric Vila Mahé; vocals, senyors Antoni Tàrradellas, Santiago Busutill, Jaume Brandoll.

Tota els industrials, comerciants i gran certamen publicitari són preguats de passar, de 7 a 9'30 de la nit, per les oficines de Publi Club (carrer de Santa Anna, 23, 1er, tel. 12111), on els seran donades tota mena d'informacions.

MAS & ROCA

CAMISERS

Rebudes les novetats

en camises i corbates

Portaferrissa, 24 i 26

Fontanella, 16

«ACTUALIDAD»

(De «El Sol»)

«SUGERENCIA

— «El Robles dice que hay que buscar el dinero donde se encuentra»

— «Y si mandásemos a buscar a Sherlock-Holmes»

(De «El Diluvio»)

«LA BOMBA

— Por lo menos, el suso no hay quien se lo quite»

(De «La Voz»)

«EL CAPITAL Y LOS INTERESES...

DE LA CEDA

Suma y sigue...

(De «La Tierra»)

«DESCONFIANZA

— «El Izquierdista. — ¿Se va bien en el machito?»

— «El Derechista. — Regular, me estoy teniendo la carrera en pelo»

(De «El Liberal»)

ATUR FORÇOS 30.000 obrers en atur forços a Biscaia

La C.E.D.A., que tants projectes

tenia — i encara sembla que té — per a solucionar l'atur forços, no n'ha posat cap en pràctica. Els seus propis diaris — «Ya», «El Debate», etcètera — ens assabenten del nombre cada dia més crescut d'obres sense feina.

L'Oficina Internacional del Treball ho confirma escampant arreu del món els «beneficis» que ha aplegat per a Espanya la política de dretes.

Ara mateix, amb relació a Biscaia, hom a l'entorn del nombre considerable de parats: 30.000 oficialment, dels quals 15.000 són metal·lúrgics; segueixen els paletes amb 5.000, els minaires amb 3.500 i els mariners amb 2.500.

Es realitza edificat la política dretista, al nostre país. Val a dir, però, que no saben fer demagogia feixista. Hitler, Mussolini i altres capítols de la reacció prometien i han fet semblant de donar quelcom a les masses obreres famolenques.

La nostra part no sabem ni tan sols imitar els seus mestres de l'exterior.

L'atur forços continua essent una calamitat nacional. Tots els problemes que en les campanyes electorals prometen solucionar resten avariats. No és fa una política econòmica seriosa, ni veiem enlloc un

pla a realitzar d'obres públiques en un país com el nostre, on tot resta per fer.

Hom parla de milions i més milions a invertir en obres públiques. Però només se'n parla als mitjans i en els diaris governamentals.

Biscai, Catalunya, Castella, Andalusia, etc. pateixen enormement de l'actual inactivitat política quant al sanejament de l'economia.

Cap projecte no és portat a la pràctica, mentre els obrers esperen pacientment.

A Barcelona resta per fer el sanejament dels habitatges als barris obrers; no hi ha voreres en molts indrets cèntrics de la ciutat. Al Passeig de la República no hi ha voreres. Al mateix Passeig de Gràcia, cruïlla amb Cortes, davant el Palau de l'Excmo. Sr. de Mazarinos, no hi ha vorera.

«Per què continuar assenyalant els defectes de la nostra ciutat?» Podríem tornar a parlar de les obres per fer a Catalunya i a tota la Península, que ocuparien tots els obrers parats.

No ho fem per creure-ho treball en va. Les dretes ho han demostrat amb els seus dos anys de predomini a la política espanyola, són incapaces de portar a terme una obra de reconstrucció i sanejament nacional.

Hem d'esperar millors temps.

LA PERSECUCIO DELS ESCRIPTORES OBRERS A LA RUSSIA TSARISTA

Sabut és que en temps de l'im-

peri dels Romanov, a Rússia es perseguia els escriptors proletaris, els líders de la socialdemocràcia, els treballadors que volien pa i llibertat i fins homes de fama mundial, com l'autor de «Crim i càstig».

Dostoiéwski fou condemnat a mort pel fet d'haver comentat favorablement les teories socialistes. Res més mesmenys.

Suara, l'escriptor Viatskin, el conegut investigador de la vida de Fedor Dostoiéwski, ha publicat en

una revista siberiana, «Sibirskiy Ogn», una fitxa del mestre de la novel·la russa, que fou empresonat a Sibèria després d'haver estat condemnat a la pena de mort per la cadena a perpetuïtat, que fou trobada en una llista de presos polítics i socials, a Omsk, el 1850.

La fitxa diu: Nom de l'empresonat: Fedor Mikhaïlovich Dostoiéwski.

Senyores personals: Rostre blanc, pur, ulls grisos, nas ordinari, cabells rossos, una petita cicatriu al front damunt ull esquerre.

Talla: Vigorós, alt. Ofici: Ex-oficial pensionat.

Participació en una organització revolucionària dirigida contra l'Església ortodoxa dominant i contra el poder del tsar. Intent d'excitació contra el poder de l'imperi i les seves classes dominants.

Demana la llibertat del pensament.

«Què ha disposat el seu empresonament? Per ordre suprem.

Quin càstig? Perduda de tots els honors i drets civils.

Conducta: Fins ara s'ha portat bé.

«Quant temps ha d'estar empresonat? Quatre anys de presidi, després dels quals serà lliurat a l'exèrcit per a prestar servei com a soldat ras.

Sap llegir i escriure? El condemnat a treballs forçats sap llegir i escriure.

Doncs bé. Aquest condemnat a treballs forçats que sabia llegir i escriure ja havia conquistat la fama mundial.

Dostoiéwski, després dels quatre anys de treballs forçats a Sibèria, va escriure «El records de la casa dels morts». En aquesta formidable obra explica Dostoiéwski els homes que coneixia. Obrers que volien l'alliberament de Rússia, intel·lectuals afiliats a la Socialdemocràcia, hui taven per batre el poder despòtic del tsarisme.

Dostoiéwski, sense haver estat un socialista, un obrerista, defensora els proletaris de Rússia.

No «fou condemnat» Eugeni d'Ors que, en una conferència pronunciada a Tarragona el 1920, es proclamà el Lunatxarski espanyol per a després anar a parar als braços de la Ceda.

En lloc d'ésser alliberat dels treballs forçats de Sibèria, tornà a la lluita amb més fermesa, sense escoltar les sirenes del tsarisme que el festejaven.

El metge principal d'un hospital d'una gran aglomeració obrera percebia de 400 a 750 rubles; un metge-director d'un hospital d'un poble percebia de 360 a 500 rubles; un metge-director d'un dispensari o clínica en una ciutat percebia de 300 a 600 rubles.

Mentre a tots els països del món els intel·lectuals i tècnics passen misèria a causa de la crisi de treball a la U.R.S.S. han acabat els seus estudis 25.000 enginyers i 16.000 tècnics i tot seguit han passat a la disposició del Comissariat del Poble de la Indústria pesada, per tal d'incorporar-los a les fàbriques i treballar immediatament.

A la U.R.S.S. encara manquen tècnics.

Biblioteca per als obrers en atur forços

Continuem rebent noves i valuosos aportacions

D'Enric Roig, cinc volums:

«Càndida, de Voltaire; «Camí de llum», de Miquel de Palol; «Cómo se llega a comerciantes, de Pere Gual Vilallib; «El éxito comercial», de Orling-Swett; i «La dissort», de Pere Roger.

D'J. Viladoms, un exemplar:

«El vicari de Wakefield», d'Olivier Goldsmith.

De Joan d'Enlós, dos volums:

«Dios y el Estado», de M. Bakunin; i «Poemes», de Stecchetti.

De Laurence Scott Bernard, de Vilanova i La Geltrú, 25 volums de «La novela teatral».

De Gabriel Colomer, 6 volums:

«El gran torbellino del mundo», de Pio Baroja; «Los caudillos, de Máxim Gorki; «Los vagabundos», de Máxim Gorki; «Per la concordia», de Francisco Cambó; dos volums de «La Tierra», d'Emili Zola.

ALIMENTS DIETETICS I DE REGIM

Casa Samblas

ESTOMAC I INTESTINS

DIABETIS — ALUMINUM

RIA — INFANCIA — ETC.

CARRER LLURIA, 62

(entre Consell de Cent i Aragó)

MAN80, 72 (davant del Mercat)

A veure què passa

Heus acut com La Terra espera

els esdeveniments... que triguen

massa a venir?

«Mañana sale!

Mañana es miércoles, primer día de actividad parlamentaria després de las vacaciones de San José, pedidos, mediantes proposicions aprovades, per los Sres. Llamamé de Claira i afines.

Seria ridícul no reconèixer que hay una gran expectació para mañana, porque hay varios temas de importancia, de los que se ha venido hablando durante mucho tiempo. Uno de estos temas es el relacionado con el anunciado debate sobre el alijo de armas. Excusado es decir que en torno a este asunto los comentarios han constituido una verdadera andanada.

Se han hecho toda clase de conjeturas. Y es indiscutible que la jornada parlamentaria, según todos los auspicios, vale la pena de ocuparse de ella.

Ya el último día de sesión se hacían cálculos en los pasillos del Congreso. Para mañana, dicen, se daban aplazados los asuntos más interesantes. Es decir, para mañana y día sucesivos. Allí se ha dicho en el interior, presuntamente, con estas tres premisas ya hay mucho que discutir. Pero de lo que ocurrirá no se sabe nada.

Hay siempre un misterio en los comienzos de etapa parlamentaria sensacional. Lo hubo también cuando terminaron las famosas y prolongadas vacaciones y salieron todos defraudados. Pero mañana ya es otra cosa. Hay mucho que decir, y mucho que pensar. Por lo pronto, los micrófonos empezarán con la celebración de un Consejo de ministros bajo la presidencia del señor Alcalá Galiano. Veremos qué es lo que resulta de este Consejo de ministros. Cabe suponer — la esperanza es lo último que se pierde — que la salida haya declaraciones, que lo menos se esperen. Acaso de esas declaraciones pueda colegirse en lo que ha consistido la entrevista del jefe del Gobierno con el de la C. E. D. A. aya que no lo por qué de que el señor Alcalá Galiano se reunirá a los pocos días con los señores ministros y ex ministros, que dice un periódico de la mañana de hoy —, aun cuando esta relación no sea oficial, el propósito, haya sido aplazado.

La misma presencia del Sr. Azanza al Parlamento, la elevación de la consiguiente polvareda. Mucho más que la intervención en el debate sobre el alijo. Al Sr. Casares Quiroga, se le ha visto algunas tardes en el Parlamento tomando notas, trabajando, estudiando lo relativo a esta cuestión. Lo dice el Sr. Azanza y en un discurso del Sr. Martínez Barrio ha de estar el quid de todo esto.

El resto, Presupuestos y Ley Electoral, se adelanta. Nada se ha hecho en materia presupuestaria. La Ley Electoral no ha sido aún discutida. Las elecciones están en marcha, y corre el año sin que los presupuestos se hayan discutido. Del Parlamento, pues, está pendiente la atención de la opinión pública. Si nuevamente se defrauda la expectativa, sabe a dónde llevaría el desaliento.

«Yvinn encara, a Barcelona i a Madrid, sota el signe de l'Alfons XIII i la interinitat, que s'han accentuat d'una manera que és difícil d'afirmar que cala accelerar el ritme. A Barcelona, després d'una sèrie de manifestacions, s'ha declarat un «crim transitori», ni tan sols ha regit encara un sol dia. A Madrid, segons les notícies, s'ha mantenen les agències, ha estat aforat el Consell de Ministres que havia de celebrar-se.

Doncs bé. És

• LES LLETRES •

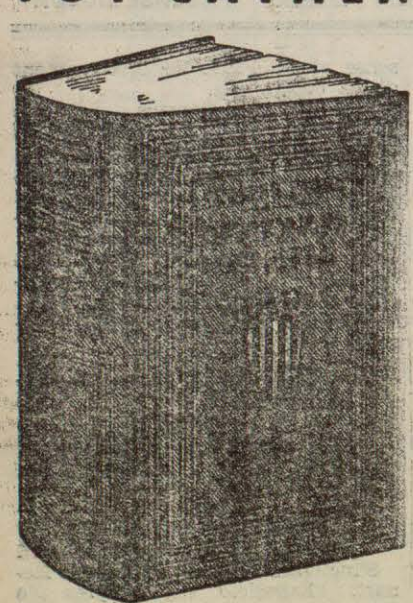
Vides paral·leles: Poe i Burns

Amb la lectura d'un notable assaig de De Lancey Ferguson sobre el primer obituari de Burns s'acaba d'imposar a la nostra esperit un paral·lelisme, a la manera de Plutarco, entre Poe i Burns. Paral·lelisme, potser, més fonamental que el d'algunes vides plutarquianes. Deixant de banda el que és pugil desprendre de la seva obra poètica —la qual és d'una idèntica simplicitat, sortida del cor—, és de tota evidència la similitud de múltiples circumstàncies del seu destí singular i fatal. Una mateixa sinceritat trágica davant la vida els uneix, una fi miserable i una posteritat calhúndia de la recompensa a la seva obra genial i profunda. Tots dos d'una naturalesa robusta —Poe nedava sis milles contra el corrent del riu James, sota el sol de juny, i Burns als quinze anys ja estava cansat de llaurar com un home— d'una naturalesa robusta i d'un ventall d'equilibrat, tots dos foren titllats, ja en vida, de degeneració mental i moral. «Vos em dieu —escriu Poe, després de la mort de la seva gentils esposa, el 4 de juny del 1842— si us puc fer una pregunta, si us plau, sobre la profunditat de la vostra pena, si puc fer més que insinuar. Aquest emala fou el més gran que pot caure sobre un home. Sis anys endarrera, la meua esposa, a la qual jo estimava com ho he mai estimat mai, es va morir una vena mentre caminava. La seva situació era desesperada. M'en vaig acomodar per sempre i vaig sofrir totes les agonies de la seva mort. Es va recobrar, però, parcialment, i de nou vaig esperar. Al cap d'un any la vena es tornà a manifestar. Vaig tornar a sofrir la mateixa escena... i així una i altra vegada sentia totes les agonies de la seva mort —i a cada retorn del desordre l'estimava més tendrament, m'arrapava a ella amb una enclaustració més desesperada. Però jo sóc de naturalesa sensible —extremadament nerviós. Em vaig tornar boig, amb llargs intervals d'horrible sensatesa. Durant aquests accessos d'absoluta inconsciència, vaig beure —només deu o vint gotes— de la meua vida. Com és natural, els meus enemics relacionaren la demència amb la beguda, més aviat que la beguda amb la demència. De fet, havia perdut tota esperança d'una cura permanent, quan en vaig trobar una en la mort de la meua esposa. Això ho puc suportar i ho suportem com cal a un home. Era l'oscillació horrible i infinita entre la esperança i el desesper el fet que no hauria pogut suportar gaire temps més sense perdre la raó totalment. Amb això sol resta explicat el fet que serví a Rufus Griswold per a bastir la seva llegenda infamant. «Ja vaig remarcar —escriu, d'altra banda, Poe a John Allan, el seu pare adoptiu, el 22 de desembre del 1828, de Fort Monroe estant— que vos em creieu degradat, però no ho heu guen pas! Porto en el cor alguna cosa que no té cap afinitat amb la degradació. Puc anar ben bé pel mig de la infecció sense ésser-ne contagiada. Mai, en cap període de la meua vida, no he respirat més profundament satisfet de mi mateix i de la meua conducta. Pare meu, no em rebutgeu pas en tant que degradat, seré l'honor del vostre nom».

Arta, seguint la petja del benemèrit John H. Ingram, qui, al cap d'una pila d'anys, restablí la veritat sobre Poe —que Baudelaire només havia intuït—, s'ha arribat a restablir la seva veritable vida. Amb tot, tant en tant, encara sorgeixen indísides que tracten de posar en entredit aquesta veritat. És l'eterna confabulació del filisteisme. No en va Nietzsche dirigi contra seu el més acorat dels seus atacs.

Un detall semblant, esperava a Burns. Al revés de Poe —que quedà pobre quan el seu pare adoptiu el desheretà, ja de gran, i després visqué sempre precàriament— Burns nasqué pobre. Era el fill més gran d'un humil pagès del comtat d'Ayr, Escòcia. S'intuïa estudiant als vespres, en pleigant del treball. Havia d'ajudar el seu pare a mantenir u-

UN LLIBRE QUE HA D'ADQUIRIR TOT CATALÀ

Es l'obra cabdal i definitiva de gran filòleg català, el Mestr Pompeu Fabra, en la qual ha treballat més de vint anys.

Un volum de 1750 pàgs. magníficament rellogat Pessetes 6 al comptat; a terminis de Pessetes 10 al mes, Pessetes 75

Si desitja adquirir aquesta obra, sol·liciti i remeti'n el següent cupó:

En _____
Carrer _____
Localitat _____
Destinària de la Llibreria Catalònia i pagar-la al comptat

LLIBRERIA CATALONIA
Ronda de Sant Pere, 3
BARCELONA

Coses i cosetes

Els quinze punts de Goebbels - Merimée i Hendhal - Un tal senyor Ruano

El demòcrat i raquídic doctor que detesta a Berlín el cadral de ministre de Propaganda —volem res més contrari a l'austeritat d'un Estat que necessita cap de propaganda com les indústries a l'engre—, troba que la premsa alemanya, que té tota dintre el seu puny, no llauri prou dret encara. Això l'ha im-

GOEBBELS

pulsat a dictar en un ukase dels seus els quinze punts —un més que els setze famosos de Wilson— sota els quals ha d'ajupir-se, al país, tota iniciativa periodística.

Fa dies d'això i ignorem si ha tingut punt a ajustar-se als quinze punts o si caldrà afegir-n'hi set o vuit més a la puntuació. De totes les maneres, qualsevol la previsió del «puntillós» ministre, només volem destacar aquelles que afecten a les relacions amb l'estranger. Creiem que els esdeveniments del dia ho fan oportú.

No cal deixar entendre que només l'exercici està limitat al Reich. No donar la impressió que les marques, contramarcas i manobres de les S.S. i les A.S. tinguin caràcter militar, etc., etc.

Es a dir, Goebbels tracta de fer que la seva premsa donés gat per llebre al món fent veure que Alemanya és un país normal i que no vol raons.

Ja es veu, ja.

M. Emmanuel Berl, stendhallat per cent, no troba bé que hom aparelli el seu dit amb Prosper Mérimée, al qual, sense cap mena de dubte, considera molt inferior.

Però M. Henri Martineau, no deu opinar igual i ha fet notar una singular coincidència entre els dos homes.

Marimée descriu així el «saló ideal»:

«Un saló inaccessible als entusiastes; quelcom de música, sempre bona conversa que duri fins a ben tard; res de gent pretensiosa, un nombre reduït de persones que s'assequin perfectament i, per tant, no tractin de mentir ni produir efectes. Dues o tres dones espirituals... i la vostra casa és la més agradable de París».

Stendhal, per la seva banda, deia: «Un saló de vuit o deu persones, de les quals totes les dones hagin tingut amants, on les converses siguin alegres, anecdòtiques i on hom

la humanitat

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

Theunis ha hagut de dimitir per no poder mantenir el patró or

En demanar a França que li proporcionés mercats per a la indústria belga, el Govern Flandin contestà amb evassives -- Els partits obrer i socialista han acceptat de col·laborar en les consultes, però la crisi es considera de solució difícil

Brusselles, 20. — Tots els esforços per a la formació del nou Gabinet giren entorn de la qüestió de la política que ha d'adoptar-se prop del «standard» or i l'estabilitat del franc belga.

Als passadissos del Parlament es diu que la veritable raó de la dimissió de Theunis és el fracàs del seu viatge a París, efectuat el passat dissabte.

Per bé que Theunis declarà, a París, que Bèlgica es veuria obligada a abandonar la paritat or, a menys que altres països, pertanyents al bloc or, entre els quals França, l'adessin, proporcionant a Bèlgica nous i grans mercats per a les exportacions dels seus productes industrials, els representants francesos respongueren amb frases vagues i sense cap contingut concret.

Per bé que Theunis declarà, a París, que Bèlgica es veuria obligada a abandonar la paritat or, a menys que altres països, pertanyents al bloc or, entre els quals França, l'adessin, proporcionant a Bèlgica nous i grans mercats per a les exportacions dels seus productes industrials, els representants francesos respongueren amb frases vagues i sense cap contingut concret.

En l'actual situació és un factor extremadament important l'actitud del grup catòlic de la Cambra belga.

La notícia circulà ràpidament i s'encaminà a la Prefectura de Policia alguns centenars d'algerians, que es manifestaren tumultuosament, protestant que als algerians se'ls considerés com a estrangers.

Durant les carregues de la policia foren detinguts onze algerians més.

Com que és gran l'excitació entre els nombrosos algerians residents a París, s'ha disposat per les autoritats que es reforci la vigilància de la Direcció de Policia amb trenta gendarmes armats de fusell.

La guerra del Chaco

La Paz, 20. — L'Oficina d'Informacions del Chaco publica una nota anunciada que el general Peñaranda, que és el cap del present març de març ha obtingut brillants victòries parcials davant els paraguaians, ahir n'assolí una de les més importants al sector de Villa Montes, aconseguí atacar d'improvís la sortida de l'exèrcit paraguaià i anihilà quatre regiments.

Afegeix la nota que les tropes bolivianes s'apoderaren d'un valuós i crescut material de guerra i abundants queviures.

La pròxima reunió de la conferència panamericana

Washington, 20. — El Departament d'Estat anuncia que es proposa trametre una delegació especialment nombrosa i qualificada a la Conferència Panamericana de Buenos Aires.

ECOS

A Madrid va viure molts anys un bohemí i modernista que es deia, o feia dir, Dorió de Gadea. El tal s'havia empenyat un procediment per a solucionar les seves necessitats més prement, el qual procediment era el següent: Tan bon punt apareixia una obra nova, fos de qualsevol tipus, el tal s'apropava a ella i, pronunciant un discurs d'indignitat i obtenia, gairebé sempre, un exemplar signat. Aquest, directament, passava al «Kastrol», i indirectament, a l'estomac de Dorió, prenia la seva transformació en moneda i aquests en queviures.

Així va aconseguir de Martínez Sierra un exemplar de certa obra titulada «Sol de la tarde». D'aquesta només li donaren vuit rals, sense tallar. Era poc, però era alguna cosa.

El mateix vespre, Dorió de Gadea, assegut en una taula del «Café del Correo», sentenciava, filosòficament:

«Sol de la tarde... Café «com media», por la noche.

Hom ha venut públicament, a París, bon nombre de records de Maria Duplessis, retratada a «La dama de les camel·lies» sota el nom de Margarida Gautier.

Els seus papers personals foren venuts en 26.810 francs. Un exemplar de l'obra de Dumas, fill, assolí 10.000 francs. Altres, com el de donar 9.100 de l'original de Madame Bovary.

D'una banda ens d'aquesta distorsió dels efectes i manuscrits íntims de la dissortada amant; força més espirituals, segurament, que les lletres de soldat que escrivia Napoleó a la dona. Però per altres, és com que encara hi hagi sensitiu capamantia al·lor que el comitè de la gent donaria millor per un «Chevrolet» de segona mà.

Un senyor, Josep Maria Ruano, ha editat, a Tortosa, un llibre que es titula «El socialisme a la luz del Evangelio». L'autor ha anat tan lluny en la seva fòbia antisocialista que l'abrandament li ha fet trair i li ha fet escriure moltes besties.

Fixeu-vos si hauríu tirat de la corda que és «El Debate» qui li ha hagut de picar els dits en aquests termes:

«Ficem-vos de menys un anàlisi de la doctrina socialista, sobre tot des del punt de vista econòmic; ademés, les referències que se hacen a la doctrina socialista, són en general molt antiquades. Recordareu que no fou el Salvador sino San Juan Bautista, el que llamà a les farisees razas de voboras, y que no se ha comprobado el hecho de que los revolucionarios de Ovidio hubieran sacado, con navajas, los ojos a niños y sacerdotes. El autor escribió, sin duda, a raíz de los acontecimientos, y recogió esa noticia, que en efecto circuló por los periódicos, pero que luego no se comprobó».

Després de tractar així podria dir el senyor Ruano aquell estrabot popular: «Pèlip, tanca l'alguia...»

En aquesta Secció donarem compte de tots els llibres dels quals ens en trametin DOS exemplars els editors o autors interessats.

Així mateix ens farem ressò de totes les publicacions periòdiques que arribin a la nostra Redacció.

LLIBRES!

AUTOGRAPS, DIBUIXOS, AQUAREL·LES i el més important assortiment de GRAVATS de Barcelona. Exposició i venda a preus irreversibles a

METROPOLITANA
Llibreria vella i Nova
Canuda, 31 (baixos Sala Mozart).

LA CRISI BELGA

El trencament del Tractat de Versalles

(Ve de la pàgina 8)

A LA TORNADA DEL VIATGE, ELS REPRESENTANTS ANGLES, ITALIANS I FRANCESOS ES REUNIRAN DE NOU EN UNA POBLACIÓ DEL NORD D'ITALIA

Londres, 20. — És probable que la segona conferència que es celebri per Mr. Eden, Mr. Suvitch i Mr. Laval, a la tornada d'aquell del seu viatge a Moscou i Varsòvia, tingui lloc en una població del Nord d'Itàlia, possiblement Milà.

Com hom sap, la primera tindrà lloc el dissabte a París.

EL VIATGE DE LORD EDEN I SIR JOHN SIMON ES D'EXPLORACIÓ

Londres, 20. — Contestant una pregunta, el ministre de l'Exterior, sir John Simon, declarà aquesta tarda, en la sessió de la Cambra dels Comuns, que les al·lusions a afectar per ell i Mr. Eden diversos capitals europeus solament tenien caràcter d'exploració.

Mr. Eden, parlant del seu proper viatge a Moscou, digué que l'anava a efectuar per invitació expressa del Govern soviètic al de Londres i que les converses amb el Govern de Moscou versarien principalment sobre les qüestions plantejades per la situació política actual d'Europa.

FLANDIN ACUSA ALEMANIA DEL FRACAS DEL DESARMAMENT, I DIU QUE, EN PRESENTAR EL SEU ACORD A LA CAMBRA, CONEIXIA L'ARMAMENT DEL REICH

París, 20. — Continuant el seu discurs d'aquesta tarda al Senat, el President del Consell de Ministres, M. Flandin, ha dit que pel fet d'haver mantingut dintre de la llei de servei militar d'un any, França ha demostrat clarament que continua fet el seu deure per a la defensa del desarmament, sota les reserves de la garantia mútua de seguretat.

Es refereix després als efectius militars d'Alemanya, i diu que al Reich, abans del 15 de març darrer, existien la dotze coses d'exèrcit amb 36 divisions i 1.200.000 homes. Molta correspondència a una concepció que, si és acceptada en el món, marcarà la destrucció de l'obra de pau fonamentada sobre la Societat de Nacions.

Afegeix que França no pot acceptar la tesi del Reich, tampoc no és cert que el poble alemany hagi de posar les armes després de quatre anys i mig de guerra.

Parla també sobre les responsabilitats del desencadenament de la guerra, i diu que el món havia ja fet el seu judici des de feia molt temps. Afegeix que ell no deixaria prescriure aquest judici i que amb les responsabilitats en què s'havia incorregut no era possible fer labor efectiva i establir una col·laboració de confiança entre dos pobles. «Col·laboració que tots nosaltres volem», diu Flandin i conclou el seu discurs amb un error la pretensió que França no ha complert els seus compromisos respecte dels seus efectius militars, i pregunta si ha oblidat que França ha reduït la durada del servei militar de tres anys en un. Es refereix també a les disminucions introduïdes a la Marina de Guerra, que ha estat reduïda de 768.000 a 550.000 tones, així com també l'aviació.

Continua dient: «Des de l'armistici hem estat obsessionats pel desig del desarmament, i si no hem avançat gran cosa, és solament pel rearmament que s'ha seguit a l'altre lloc del Rhin. París és la llarga història de les nostres deixacions a les clausess essencials del Tractat de Versalles».

EL SENAT HA APROVAT LA CONFIANÇA AL GOVERN

París, 20. — El Senat, en la sessió d'aquesta tarda, ha aprovat una proposició, presentada per De Jouvenel, per tal de dipositar la confiança al Govern per a continuar la política de seguretat nacional i salvaguarda de la nació.

El resultat de la votació ha estat de 263 vots a favor i 21 en contra.

EL GENERAL BLOMBERG DIU QUE A L'ALEMANIA NACIONAL - SOCIALISTA TOT I TOTHO ESTÀ AL SERVEI DE LA GUERRA

Berlin, 20. — El ministre de la Guerra del Reich, Von Blomberg, ha publicat un article al periòdic «Völkischer Beobachter» en el qual contesta una gran quantitat de preguntes que ha rebut de tot arreu del Reich sobre la declaració del Govern, publicada dissabte darrer.

No conceben el no sistema de defensa nacional com a mera reacció del que hi havia en vigor a Alemanya abans de la guerra. Diu que els nacionals-socialistes dirigeixen el Reich sempre endavant, mai endarrera.

El nou sistema de servei militar obligatori inclou tothom i no concedeix cap privilegi a ningú. Diu que el caràcter i els mèrits seran solament els que determinin la carrera i el valor real dels individus realitzant un treball.

Segueix dient que la defensa de la nació pot ésser forta solament en el cas que estigui basat en la participació i assistència de tot el país, i així solament és realitzable quan la força de les idees s'ha introduït a tot el poble en íntima unitat i que les forces de defensa nacional serveixin el present però preparin el camí per a l'Alemanya futura.

ANGLATERRA NO ACCEPTARIA UNA FLOTA ALEMANYA DE QUATRE-CENTES MIL TONES, PERÒ DISCUTIRIA SOBRE LA BASE DE DUES-CENTES MIL

Londres, 20. — Als cercles ben informats hom desment que Anglaterra estigui disposada a acceptar o a discutir l'augment de la flota de guerra alemanya a 400.000 tones.

A Londres seria atesa la petició, però a base del tonatge màxim de 200.000 tones.

LES AUTORITATS DEL PORT DE LONDRES VOLEN AUGMENTAR LA SEVA CAPACITAT

Londres, 20. — Les autoritats del port de Londres tracten d'obtenir l'oportuna autorització parlamentària per a invertir la quantitat de 1.750.000 lliures esterlines, en cinc anys, per a la construcció, entre altres obres, d'un embarcador de gran fons (31 peus), proveït d'equips elèctrics per als ancoratges i d'un altre embarcador de cinc mil peus de longitud als docks del Rei Albert.

Es preté també efectuar obres als docks del riu Tyne, amb la cessió per part del Govern de 750.000 lliures esterlines, construïnt-se també embarcadors amb gran fons.

ALS EE. UU. S'AFERMA EL CRITERI DE NO EMBOLCAR-SE EN ELS MALS PASOS D'EUROPA

Washington, 20. — El president Roosevelt ha celebrat diverses conferències amb ministres del seu Gabinet, però els periodistes foren informats que no es podia facilitar encara l'opinió dels Estats Units sobre els esdeveniments d'Europa.

Mentre als cercles oficials s'abstenen d'emetre la seva opinió sobre Europa, ve creença general que el decret de Hitler, implantant el servei militar obligatori a Alemanya, pot portar una nova guerra.

Malgrat això, es creu generalment que els Estats Units no seran absorbits en un nou conflicte armat.

A Trieste, a conseqüència d'una topada, un camió ensorra dos edificis

Trieste, 20. — Un camió de gran tonatge, abarrotat de carrega, ha anat a topar contra un edifici i han mort el xofer i el seu acompanyant. Instants després de la topada, i a conseqüència del formidable cop donat pel vehicle, s'ensorrà l'edifici i pocs minuts després un altre edifici veí.

Per miracle no s'ha hagut de lamentar una espantosa catàstrofe perquè en produir-se la topada del camió amb l'edifici, els habitants sortiren al carrer alarmats davant l'espectacle i van observar el que observaven en l'immoble.

La Cultura

UNIVERSITAT

Una reunió. — Avui, a les set del vespre, tindrà lloc al Saló del Consell d'aquesta Universitat, una reunió de les més destacades personalitats metal·lúrgiques de la nostra ciutat, per a organitzar-se a l'estil de les conferències Assolucions tècniques d'Alemanya i dels Estats Units, com la «Eisenhüttenleute», «Institute of Mining and Metallurgical Engineers», i la «S. A. E.», i celebrar sessions periòdiques de discussió tècnica en les quals interverran els elements més actius i els dirigents de la nostra indústria metal·lúrgica, a l'objecte de fomentar el progrés d'aquesta important rama industrial del nostre país.

Facultat de Medicina. — La Facultat de Medicina posa en coneixement dels alumnes del sisé curs, que fins el 30 del mes que som, poden passar per la Secretaria amb l'objecte d'escollir l'assignatura d'ampliació que estimin convenient. L'horari de lesmatèries està exposat en el tauler d'anuncis de la Facultat.

CURSETS

Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant. — Avui dia 21 a l'Ateneu Enciclopèdic «Sempre Avant» (Sant, 50, Riego 2, 1.er) es donarà de vuit a nou del vespre la tercera lliçó del curs de «Cures d'urgència» organitzat per la Secció d'Excursionisme a càrrec del conegut doctor J. Armengol de Llançà. La matrícula és gratuïta per a tothom i el contingut de la dita lliçó el següent: «Fractures, artritis, traumatismes i hemoràgies intenses. Manera d'atendre-les de primera intenció».

CONFERENCIES

Conferència. — Avui, dijous, dia 21, a dos quarts de deu de la nit, a l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant, Riego 2, 1.er, i Santis, 50, Marian Alons, pronunciarà una conferència pública sobre el tema: «El sol i el seu sistema planetari». Aquesta conferència serà donada amb projeccions.

Escola d'Assistència Social per a la Dona. — Demà, les set de la tarda, tindrà lloc a l'Escola d'Assistència Social, Corts, 669, pral. una interessant conferència a càrrec del

senyor J. Farran i Mayoral, el títol de la qual serà «L'amor a l'infant». Les invitacions a la Secretaria de l'Escola.

Avui, a dos quarts de vuit del vespre, al local del Dinàmic Club, el senyor Joan Ollé donarà una conferència, sota el títol: «Tradició, revolució i provincialisme literaris i artístics».

La Música

CONCERT A LYCEUM CLUB

Demà, divendres, dia 22, a les set de la tarda, els eminents concertistes, el Sr. Maria Gilbert-Camín, donaran a Lyceum Club (Fontanella, 18), una audició d'obres originals per a piano a quatre mans.

El programa que interpretaran és el següent: «Sonata en re», Beethoven (violí); «Reliques d'Orient» (5 impròptus); Schumann; «Berceuse», Fauré (1.a audició); «La mere l'Owe», Ravel; i «Tres peus breus», Stravinsky (1.a audició).

ROSA BALCELLS I ESTEVE GRACIENS A L'ORFÈDRE GRACIENS

En el concert que tindrà lloc a l'Orfèdre Graciens el dia 25 a la tarda, a profit de la Colònia Infantil de vacances que organitza any l'esmentat Orfèd, ultra l'Orquestra de Corda dirigida per Joaquim Constant, hi prendran part els artistes Rosa Balcells, arpa, i Esteve Graciens, flauta, els quals interpretaran un interessant programa.

ANUNCIS OFICIALS

EMPRESA CONCESSIONARIA D'AIQUES SUBTERRANIS

ACORDAT PER LA JUNTA GENERAL Ordinària el repartiment d'un dividend de 6 per 100 a les Accions Ordinàries (liquid per acció 22.025 pessetes) i de 5 per 100 a les Accions preferents (liquid per acció 22.025 pessetes), corresponent a l'exercici del 1934, es fa públic que el pagament quedarà obert, a partir del dia 30 del mes que som, contra l'urament del cupó núm. 4, als Banques següents: Societat Anònima Armistiguet; Societat Anònima Sindicat de Banquers de Barcelona i Banc Hispano Colonial.

Barcelona, 20 de març del 1935.

La situació econòmica de França

Els rumors de desvaloració i moratòria produeixen una depressió a la Borsa de París

París, 20. — Els rumors circulats avui en referència a una desvaloració i moratòria, han estat desmentits ràpidament.

El Banc de França ha comunicat que els grans reintegraments de dipòsits, ocorreguts en algunes localitats, han cessat tan aviat com s'ha reforçat el control de canvi.

Ha minvat molt també la comanda de divises estrangeres.

París, 20. — La Borsa s'ha obert amb tendència ferma, però ha anat enfentint-se a mesura que s'apropava el tancament, degut als rumors polítics, sense confirmació, que han circulat per París.

Com civilitzen els europeus les seves Colònies

A Karachi (Índia) la policia dissol una manifestació a trets, mata 27 persones i en fereix més de cent

Karachi, 20. — Es coneixen detalls dels fets que ocorregueren ahir en aquesta ciutat.

Un indi musulmà fou penjat per haver assassinat un altre indi, però de religió hindú, per haver escrit aquest un pamflet d'ofensa a la religió musulmana.

Els musulmans estaven molt excitats, perquè consideraven justíficat l'assassinat comès pel seu company en la persona de l'indi i trobaven, pel contrari, completament injusta la pena dictada contra el malador.

Una enorme multitud de musulmans va congregarse a la presó on havia estat executat el seu company. La policia havia prohibit que anés a topor contra el cadàver de l'assassinat. Els musulmans no foren cap de la prohibició i adoptaren una actitud amenaçadora.

Les dones musulmanes començaren a apedregar les tropes, les quals dispararen les seves armes, primerament a l'aire, però en vista que no s'apavagaven els ànims, dispararen vament contra ells i hi hagueren 27 morts i més de cent ferits.

Hom tem que ara els musulmans, en represalla, executin actes de terrorisme a la «població», ja que estan molt excitats.

La Cultura

UNIVERSITAT

Una reunió. — Avui, a les set del vespre, tindrà lloc al Saló del Consell d'aquesta Universitat, una reunió

LES ESQUERRES REPUBLICANES AL PARLAMENT

A les nou del vespre Azaña acabà la primera part del seu discurs

A les onze fou represa la sessió en un ambient d'enorme expectació

(Ve de la pàg. primera)

El PRESIDENT DE LA CAMBRA: No obstant, la Presidència té el propòsit de concedir la paraula als senyors Azaña i Casares Quiroga, per creure que, dintre d'un règim democràtic, s'ha de permetre la defensa a tot home, màxim quan es tracta d'un assumpte tan transcendental com aquest de les acusacions que s'han presentat a la Cambra.

Recorda el cas de Moret i Esteve Collantes, i que els permet de defensar-se immediatament al Parlament de les acusacions que se'ls fan objecte. Però aquest propòsit que té la Presidència l'ha de deixar a la determinació de la Cambra i que ella sigui la que digui si han de parlar o no els senyors Azaña i Casares Quiroga.

El senyor GOICOECHEA: Nosaltres no és que ens osem en principis que parlin els senyors Azaña i Casares Quiroga. L'única cosa que demanem és igualtat de tracte. Si el senyor Azaña s'estén molt en el seu discurs, també s'ha de permetre als acusadors que s'estenguin en els seus punts respectius.

Es refereix, a continuació, als quatre punts de responsabilitat en què creu incurso els senyors Azaña i Casares Quiroga.

Parla de la treballa d'armes, de l'actuació del senyor Azaña en el Govern, de la persecució als emigrats de Portugal, amb ocasió del moviment d'agost del 1931, de l'expedició d'armes en el vaixell «Turquesa», i de la intervenció directa del senyor Azaña prop el Consorci d'Indústries Militars perquè donés facilitats per a l'entrada d'armes.

Es refereix a la intervenció d'armes, i senyaladament de diferents càlbers de Los Alcázares per tal d'utilitzar-les a la revolució portuguesa, segons s'exposava clarament i categòricament, diu—en la nostra proposició. Aquí la responsabilitat política i no en contrau sols al senyor Azaña, sinó que correspon al Govern provisional de la República.

El senyor PEREZ MADRIGAL: «Exagera». (Rumors). El senyor GOICOECHEA: No hi ha exageració i recomano a S. S. que examini l'assumpte amb igual serietat que jo.

Jo em recozo, per tal de fer la meua afirmació, en l'existència de dos documents que entre si guarden relació.

La declaració prestada pel senyor Azaña...

El senyor PEREZ MADRIGAL torna a interrompre: El senyor Azaña és un novel·lista.

El senyor GOICOECHEA prossegueix dient: —I el senyor document en telegrama xifrat que es dirigeix per la direcció general de Seguretat als governadors civils.

Podria creure que el senyor Azaña, en fer la seva declaració, estigués influït per la situació del moment, però entre el telegrama xi-

frat i la seva declaració, quan encara no s'ha produït el canvi de situació política, per coincidir entre si, dona indicis vehementíssims de responsabilitat criminal contra els que acusen a la proposició.

Segueix dient que podria ésser demòstrat que la declaració del senyor Azaña, ara, però l'esmentada coincidència fa que desaparegui tal presumció.

El senyor PEREZ MADRIGAL torna a interrompre dient: «I això que té a veure? (Protestes)».

El senyor GOICOECHEA continua el seu discurs insistint que la responsabilitat era del Govern sencer, perquè els subsidis als exiliats portuguesos no es concedien per iniciativa del senyor Azaña, però sí amb el coneixement del Govern, tota vegada que a ells es dedicaren els fons secrets de Guerra. Formula una altra acusació per les insistents pressions del senyor Azaña sobre el Consorci d'Indústries Militars, perquè actúes en el referent a l'armament del senyor Echevarrieta. Es diu que aquest és el propòsit de la intervenció, però no en dona ni fred ni calor. Així, als republicans, entre ells Maura i els seus amics.

Parla el senyor Bilbao

Es llegeix la tercera proposició del senyor Bilbao.

El senyor BILBAO s'alça a parlar i es desanimen quèlcom els seus.

El senyor ESTEVE BILBAO, diu que s'esbrina que havien aparegut al port de Bilbao uns caixons llurament despatxats a la Duana i el qual contingut, que eren armes, correu lliurement el territori nacional, sense que s'apliqués cap sanció als qui consentien tal fet.

També s'esbrina segons figura al sumari, que pel Consorci d'Indústries Militars, es consent que dites armes, més altres que ells faciliten, circulin lliurement per Espanya.

Afegeix que dites armes foren cuntes, i molt de Bilbao per un delegat del ministre de la Governació, amb l'objecte que no les prenguessin els extremistes, per tal de lliurar-les primer a uns exiliats portuguesos i més tard a aquests marxistes.

Acaba dient que no s'ha de donar al poble espanyol la sensació que la Justícia espanyola és tan escanyada que n'hi ha prou que una persona hagi estat en més alt, perquè no se la pugui acusar.

Prega que en nom de la Justícia es prengui en consideració la proposició que subscriví l'orador en primer terme.

(Applaudiments dels tradicionalistes).

Ràpidament s'emplenen de nou tots els escons.

El senyor ALBA diu: Es va a preguntar a la Cambra si, a títol excepcional, es concedeix que parlin els senyors Azaña i Casares Quiroga.

S'accepta la proposta.

El senyor IZQUIERDO JIMENEZ intervé breument.

tassin les facilitats per a l'exportació de material de guerra i fer ressaltar que encara que les condicions comercials d'exportació no eren suficients, els preus en si resultarien avantatjosos.

Nosaltres tenim tres raons per tal de recolzar aquell desmarcament: la Ciutat Universitària havien estat llurats en novembre del 1933, quan jo ja no era ministre. El sumari no s'inicia per a veure el que havia ocorregut, perquè si jo no hagués

d'uns fusells a la Ciutat Universitària es tornà a parlar de l'assumpte de la responsabilitat de les personalitats polítiques. Però aquesta activitat publicitària quedà suspesa en el moment en què els fusells apareguts a la Ciutat Universitària havien estat llurats en novembre del 1933, quan jo ja no era ministre. El sumari no s'inicia per a veure el que havia ocorregut, perquè si jo no hagués

cial: res no s'investiga, res no té importància.

Sembla lògic que el tors d'aquest sumari fossin els documents i les actes del Consorci de fabricació militar. Doncs bé, vaig ésser el que vaig haver d'indicar la necessitat que s'unissin algunes, perquè solament s'havien tret amb pines alguns trossos de documents de l'època en què jo vaig ésser ministre de la Guerra. Tots els treballs, tant el de l'inspector nomenat pel Govern com el del jutge senyor Alarcón, s'encaminaven a provar això.

Demostro la contradicció existent entre les declaracions prestades pels membres del Consorci durant el mes de setembre, quan no havia esdevingut allò d'Astúries i tots estaven a les seves cases, amb les que presten el mes de desembre davant el jutge Sr. Alarcón, en les quals ningú no havia parlat aleshores de pressions dels ministres. Es refereixen a ells diuen, per tal de salvar la contradicció, que ho fan després d'una ver canviat impressions amb els seus companys. Remarca especialment una i s'estrenya que el jutge no li pregunti a un dels que s'havia signat el contracte.

L'inspector —continua dient el senyor Azaña— tenia especial interès de conèixer allò que es referís a les pressions del ministre, i deia als seus companys: «Sobre aquest extrem, digueu-me tot el que sapigueu. Sens dubte allò altre no li interessa».

SAMPER

Les relacions amb el senyor Echevarrieta

En aquestes circumstàncies em situa el senyor Echevarrieta, amb el qual jo mai no havia tingut relació política de cap espècie. A la Cambra hi ha qui ho sap. El vaig conèixer fa vint anys, però no l'he tornat a tractar, i quan ell em visita feia diversos anys que no l'havia vist. Pel contrari, la situació de relacions entre el senyor Echevarrieta i el Govern eren típiques i desagradables. Tenia diversos suplements amb el Ministeri, en els quals no aconseguí resolució favorable, que jo recordi, un referent als pins de Baisain, i un altre el de la fabrica de torpediners de Cadix. Ambdós no prosperaven, per raons que jo ignoro. En el dels pins de Baisain el ministre d'Hisenda el resolgué en contra, i del relatiu a la fabrica de torpediners es portà un projecte a la Cambra en el qual com a condició previa per part de l'Estat, s'establí la renúncia del senyor Echevarrieta a tota indemnització.

Se'm preguntà si es podia vendre material i jo vaig contestar que sempre que es deixessin fora de perill els interessos comercials del Consorci, em semblava bé.

De tard en tard, perquè no era precis més freqüentment, jo despatxava amb el senyor Barbero el qual em digué que havia observat que les armes que el senyor Echevarrieta, propietat del Consorci, comercial del senyor Echevarrieta, i jo li vaig dir: vosaltres sou els que hi teniu a veure.

Se'm demanà que donés una ordre, i jo vaig dir que el ministre de la Guerra no tenia perquè donar una ordre ni verbal ni escrita.

En octubre del 1932, se'm digué que s'acabava de signar el contracte, i en varen tornar a fer indicacions sobre la manca de solvència comercial, a la qual cosa jo vaig dir: «Si no paga, amb no lliurar-li el material, n'hi ha prou. I des d'allavors, no em varen parlar per a res més d'això, ni hi ha hagut ningú que m'hagués parlat d'allò, ni en les declaracions del sumari res no apareix que el defensi, encara que s'han fet diverses afirmacions molt curioses».

En sortir del ministeri de la Guerra, en setembre del 1933, ja estava signat el contracte, i en setembre del 1934 tampoc no es parlava de res d'això. Després vingué el sumari i aleshores m'he assabentat jo d'aquestes coses.

No s'ha buscat la responsabilitat dels fets, sinó la meua personal

No s'ha cercat la responsabilitat dels fets, sinó la responsabilitat del senyor Azaña. El sumari s'inicia amb el suposat inicial de les meves responsabilitats del Poder i estableix un sincronisme entre les informacions periodístiques i les accions que el senyor Azaña, propietat del Consorci de fabricació militar, no s'havia comès cap delicte, però sí alquí l'hagués comès, no hauria estat jo.

El sumari travessa dos climes: un, tòrrid, i l'altre glacial. Tòrrid en l'època que jo era ministre de Guerra. Tots els indicis s'estableixen minuciosament amb acaraments, testimonis, declaracions; s'interroga des del darrer guarda-magatzem de la Duana de Cadix fins al President de la República, i després segueix una zona glacial.

encara que la quantitat d'esforços, d'elements i de personalitat necessaris avui, per tal de donar satisfacció a les exigències cada dia més crescentes de les multituds, són molt importants

El que s'estableix en el sumari es qualificarà després

El que s'estableix en el sumari és un gran fet polític, la qualificació del qual vindrà després. Quan es descobri el contraban d'armes de San Esteban de Pravia es qualificarà després.

El que s'estableix en el sumari és un gran fet polític, la qualificació del qual vindrà després. Quan es descobri el contraban d'armes de San Esteban de Pravia es qualificarà després.

L'expedició d'armes de San Esteban de Pravia

La primera guspira d'aquest afer fou el descobriment d'una expedició d'armes a San Esteban de Pravia. Es obligà que jo explicués al Parlament el contracte del Consorci amb el senyor Echevarrieta i com funciona el Consorci. Aquest fou creat per una Llei que vaig portar jo a les Corts, i que s'aprovà amb poca discussió, que tenia per missió proveir l'Exèrcit, concorre als concursos internacionals per a l'exportació d'armes i preparar el Monopoli de Material de guerra. El Consell d'Administració del Consorci el formaven funcionaris militars i civils que no nomenava el ministre de Guerra. El ministre de la Guerra sols exercia la Presidència del Consell d'Administració amb un vot, i se li atribuïa el dret de nomenar un delegat permanent al Consorci.

La posició del ministre fou la del President del Consell d'Administració i la de l'Estat l'amo absolut de l'actiu per la intervenció d'un advocat de l'Estat.

Durant aquell any el Consorci aconseguí que es fabricessin a Espanya més armes i municions que mai. Precisament en una memòria publicada pel Consorci l'any 1934, es declara que abans de la seva constitució tot eren obstacles, impediments per al treball de les fabricacions militars, que tot conduïa a l'encairament de l'obra, i ara, des de l'organització del Consorci tot ha fet que resorgís la indústria militar. Aquesta memòria publicada el 1934 està signada pel ministre de la Guerra d'aleshores. (Rumors). Així és com funcionava el Consorci. Naturalment que volia el Govern que el Consorci venqués i exportés, coincidint tals desigs amb els del seu Consell d'Administració, tot just es constituï el Consorci amb una Comissió per tal de demanar al Govern facilitats per a l'exportació dels seus productes. Tal ajut el trobà el Consorci, naturalment. El 9 d'abril del 1933 sollicità una altra entrevista del ministre de la Guerra per tal d'exposar el seu desig que augmen-

LA INTERVENCIO DEL SENYOR AZANA

El PRESIDENT: El senyor Azaña té la paraula. (Gran expectació. La Cambra, que estava bastant desanimada, torna a animar-se i s'apropia d'algunes de les seves cadires, fent que el senyor Azaña durant uns moments no pugui fer ús de la paraula. Mentrestant treu uns papers d'una voluminosa cartera que diu).

El senyor AZANA: Senyors diputats. Vaig a intervenir en aquest debat amb un propòsit i uns medís que no sé si s'adduen amb la proposició. Aquesta posició singular amb la qual se m'honora, m'obliga a això. El meu propòsit és que em basta que els senyors diputats sapiguin el que van a votar, no senten per notar que han pres l'objecte d'els acusats, i sense que els acusadors hagin descobert els arguments en els quals basen la proposició.

«Jo vinc a dir la veritat...»

Jo vinc a dir la veritat, que està determinada en acords de Govern i acords polítics que es troben a la «Gaeta» i al «Diario de Sesiones». Jo ignoro quins seran els veredictes jurídics d'aquestes veritats. No m'interessa, perquè suposo que tots hauran pres damunt les nostres espalles aquestes responsabilitats. Jo no tinc cap secret que pugui convertir-me en un Samso, i no pel meu desig, sinó per la solidesa del temple. (Murmurs d'aprovació).

Tot ho faig en el terreny parlamentari, com és el meu deure. Als demagogs no els plau el Parlament, que és disciplina, ordre i responsabilitat. A mi m'agrada el Parlament. Si aquest afer s'hagués portat al Parlament per qui devia, no hauria donat lloc a la campanya de l'emmenzament del qual he estat objecte. Una de les coses necessàries és en aquestes qüestions la presència del Govern. No em refereixo a la presència física, sinó a la posició que sobre l'assumpte ha de prendre el Govern. No m'importa que l'hagin pres ja alguns grups dels que formen aquest, perquè el Govern no és una comissió de delegats. Entretant, nosaltres podem descobrir sobre la posició que li atribueix el Govern, no nomena el ministre, sinó que quan adopti la seva pugui rectificar-la. Si el sumari ha vingut a les Corts ha estat a petició del Govern, puix que es feu a requeriment del Ministeri fiscal.

Quan va començar a plantejar-se aquest assumpte, no n'era jo qui em digués: «Segueix prudent. Primit? Sobretot, la veritat, i al qui conta una història, el més essencial que se li ha de demanar és que estigui assabentat del que ens diu.

Portem set mesos de persecució personal

Orec, senyors diputats, sense ànim de danyar ni lesionar ningú, que em serà permès mirar, dins ja de les Corts, el fons de la qüestió. Portem set mesos d'una campanya de persecució personal sense precedents a la història. Jo he estat l'objecte, i qui l'ha sofert, i s'ha apel·lat a tots els procediments possibles en aquestes persecucions. A la Premsa, a les ofícies, a les declaracions oficials i partits que els atacs públics dels quals va partir del suposat que el 1932 jo havia fet un contraban d'armes que serví els revolucionaris asturians, i sobre aquesta imputació difamadora, tots els difamadors oficio-

als d'uns fusells a la Ciutat Universitària es tornà a parlar de l'assumpte de la responsabilitat de les personalitats polítiques. Però aquesta activitat publicitària quedà suspesa en el moment en què els fusells apareguts a la Ciutat Universitària havien estat llurats en novembre del 1933, quan jo ja no era ministre. El sumari no s'inicia per a veure el que havia ocorregut, perquè si jo no hagués

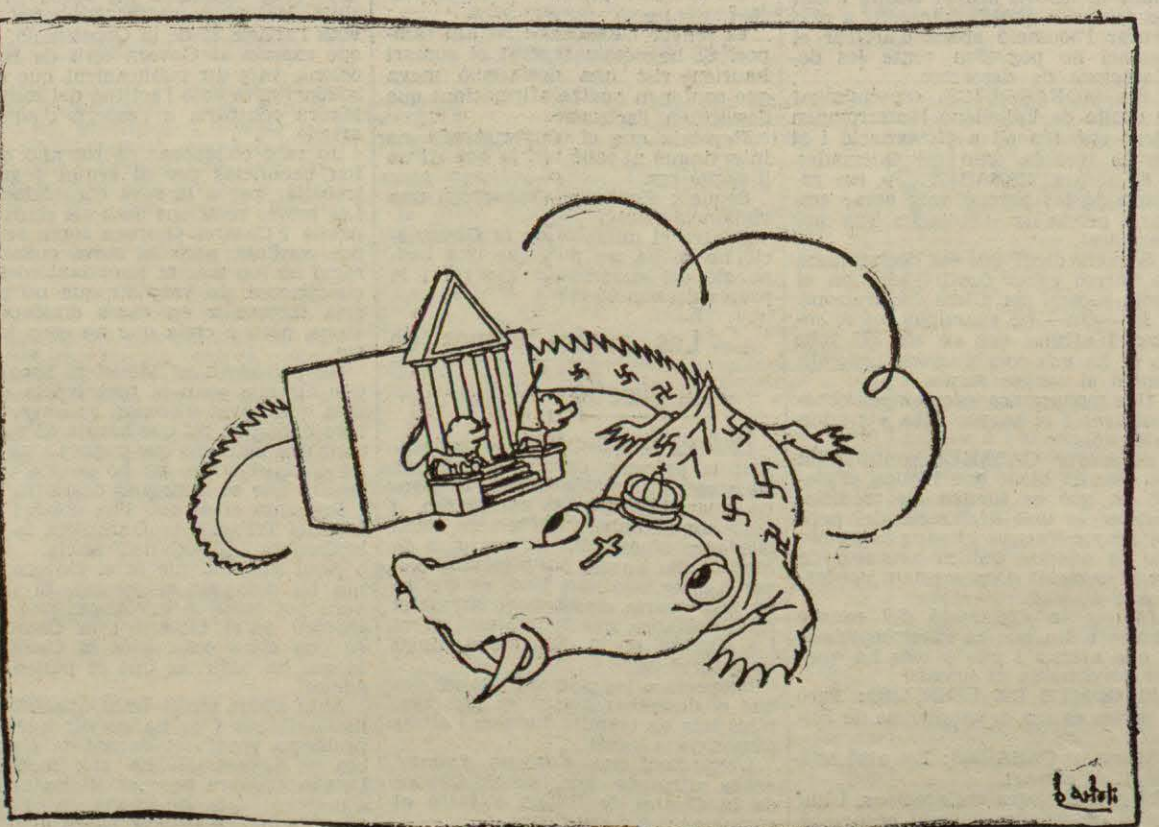
estat ministre de la Guerra, probablement hauria quedat en un expedient de contraban i de defraudació. Però s'inicia el sumari sota el suposat que a través del consorci de fabricacions militars, jo havia preparat l'armament perquè sobrevingués la revolució proletària que va venir després. Aci està el sumari perquè lleixin els que sapiguin llegir, i als que no sapiguin llegir jo els n'ensenyaré.

No s'ha cercat la responsabilitat dels fets, sinó la responsabilitat del senyor Azaña. El sumari s'inicia amb el suposat inicial de les meves responsabilitats del Poder i estableix un sincronisme entre les informacions periodístiques i les accions que el senyor Azaña, propietat del Consorci de fabricació militar, no s'havia comès cap delicte, però sí alquí l'hagués comès, no hauria estat jo.

El sumari travessa dos climes: un, tòrrid, i l'altre glacial. Tòrrid en l'època que jo era ministre de Guerra. Tots els indicis s'estableixen minuciosament amb acaraments, testimonis, declaracions; s'interroga des del darrer guarda-magatzem de la Duana de Cadix fins al President de la República, i després segueix una zona glacial.

encara que la quantitat d'esforços, d'elements i de personalitat necessaris avui, per tal de donar satisfacció a les exigències cada dia més crescentes de les multituds, són molt importants

està a punt de fixar-se la data exacta de la sortida del nou diari polític d'esquerra «El Poble», que el públic espera amb tanta impaciència

«Jo vinc a dir la veritat...»

(Del discurs del senyor Goicoechea en la sessió d'ahir.)

(Per Bartold.)

pero, president del Consorci d'Indústries Militars, en la qual es diu que ell (el senyor Azaña) va donar prestigi i enlairà el Consorci, i que aquest li deu tot el que és i li agraïeix en nom del Consorci.

L'octubre del 1933 es concedeix una pròrroga al senyor Echevarrieta. Seria per pressions meves? (Rialles i rumors). El 23 de desembre del mateix any el senyor Echevarrieta demana una altra pròrroga que el Consorci li nega. Es aleshores quan el senyor Echevarrieta escriu una carta al Consorci rescindint el contracte. I aci ve una cosa molt curiosa: El 22 de gener del 1934, malgrat tot el que jo esmento, el Consorci d'Indústries Militars concedeix una altra pròrroga al senyor Echevarrieta. Tot això és el que es fa per pressions del Sr. Azaña. «Que us sembla? (Més rumors)».

El març del 1934 el contracte es trenca i les armes tornen al Consorci. Així ho va notificar el senyor Barbero a les autoritats de Cadix.

Un nou personatge

Una altra nota curiosa. L'agost del 1932 entra en l'afar un personatge nou: el senyor Lleó Subí. Ningú no s'ha preocupat d'esbrinar què i quins eren els motius que el feien nomenar a signar un nou contracte. El fet real i veritable és que s'inclou ad un nou personatge, que no es troba en el sumari per res, i el senyor Subí signa, com diu, un nou contracte amb el Consorci. «Ho feu potser pressional per mi? Aquest contracte no té res a veure. Subí paga en metàl·lic, no ho oblideu. Se li atorguen unes facilitats increïbles. Amb tot i la venda de les armes, podrà percebre la quantitat que liuri. (Aquest paràgraf el llegeix del mateix contracte)».

Aquest contracte el signa l'agost del 1934. Immediatament surten cap a Cadix, Subí, un representant del senyor Echevarrieta i un altre del Consorci, i les armes són retirades de la fortalesa militar, i és curiós que no s'ha signat cap contracte, i qui ordena que fossin tretes del castell. No és suficient una carta del Consorci que digués: «Querido amigo: Ahí va un señor con quien hemos contratado la venta de las armas que usted depositadas y a quien debe usted entregárselas». No. Les armes estaven sota la custòdia del comandant militar, i solament el seu superior jeràrquic podia ordenar el lliurament d'aquestes armes. Però el fet és que les armes són lliurades i portades al port, però, en pretendre embarcar-les, la Duana s'hi oposa, perquè manca l'autorització del Govern per a exportar-les. Assabentat això el Consorci, el seu general transcorre un dia i dos dies ordena al Ministeri de la Guerra, per tal que s'entrevistés amb el ministre i li pregui que intervingui prop del d'Hisenda, a l'objecte que resol el conflicte. L'oficial s'entrevistà amb el secretari del ministre de la Guerra, el qual li diu que no és una hora adequada per a poder veure el ministre. Eren les vuit de la tarda d'un dia d'agost.

Els monàrquics ho haurien permès?

Jo calculo el contentament dels monàrquics davant el crebentament de l'Estat i així que els Cortes no anà molt diligent a evitar aquest crebentament de l'Estat. Els monàrquics haurien permès que un jutge pergués al cap de l'Estat el 1917 que opinava de la vaga d'aquella data? «Que haurien dit si nosaltres haguessim preguntat al cap de l'Estat que opinava dels successos d'agost? Comprèn el senyor Lerroux la responsabilitat? (Rumors)».

Relata les essències de la formació del sumari. Es refereix a l'ordre del Fiscal al jutge perquè envii el testimoni a les Corts i pregunta quan s'ha vist que un jutge mani acusar sense instruir res.

Afirma que el procediment seguit pel jutge per tal de redactar el testimoni, transcorre a les Corts, és legal i que el Consell de ministres n'hagué de tenir coneixement.

També es refereix a la forma en què els ministres enviaren el sumari, i diu: Així serà una habilitat, però introdueix una responsabilitat.

Afirma també que la Sala Segona del Suprem no podia nomenar un jutge especial, i per tant, aquest nomenament és nul. Tal cosa ha de fer-ho el Ple, però la Sala no pot concedir atribucions especials a tota Espanya i ni tan sols per a la barriada de Chamberí. A mi em sembla palmari, i aquesta doctrina que jo no sostingut ha estat portada aci amb un projecte del ministre de Justícia darrerament, el qual projecte he estat sancionat per les Corts. Tot el que ha fet el jutge senyor Alarcón, és nul.

L'estranya actitud d'un ministre

Dels ministres que em varen succeir—continua dient el senyor Azaña—es diu que res no saben de les relacions de senyor Echevarrieta amb el consorci, i tant el senyor Roça com els senyors Irazo i Hidalgo han assegurat que res no saben d'això. Però existeix la memòria del general López Gómez, en la qual es diu que tots els ministres successors meus estaven assabentats del contraban del senyor Echevarrieta amb el Consorci d'Indústries Militars, a excepció, diu el senyor López Gómez, del senyor Hidalgo. A mi no m'interessa ni molt ni poc, que estiguessin assabentats o no. Jo accepto la hipòtesi que no sabessin res, però és molt xocant l'actitud del senyor Hidalgo, el qual en agost del 1934 i en presentar-se al ministeri de la Guerra un oficial per a donar-li una notícia urgent del general López Gómez, fos aquest rebut pel secretari i al·legà que l'importàcia de l'horà impedia que fos rebut pel ministre. I en les vuit de la tarda, l'«UN DIPTAT» publica el diàleg.

El senyor AZANA: Els ministres són ministres els diumenges i els dilluns, i davant d'una notícia urgent d'un general de la categoria que aleshores tenia el senyor López Gómez, jo suposo que havia d'haver-lo rebut.

L'acusació de Gil Robles

El senyor AZANA continua el seu discurs i diu que en les acusacions hi ha qüestions de fet i qüestions fantàstiques, d'aquestes que s'utilitzen a les campanyes polítiques. Les fantasies vagues no són les més perilloses, sinó aquelles que es vesteixen del confidencial. Tot ha quedat en què la meua complicitat era haver ordenat el contraban per a la revolució d'Astúries. No és així el que s'estigui dient per tot el país? Doncs, ara no és així el que apareix, per la qual cosa es dedueix que era una trampa. El senyor Gil Robles digué a les Corts el 8 d'octubre que s'havia fet el criminal contraban per tal de preparar la revolució d'octubre. Com sabia la V. S. això en aquells dies? No seria pel sumari, perquè aquest és secret. I encara que ho sapigués pel sumari, perquè el sumari no diu això, com s'atreu la V. S. senyor Gil Robles, a una acusació tan greu?

El senyor GIL ROBLES: El contestaré.

El senyor AZANA: Així no espero. Jo ja sé que la V. S. no inventa això. (Entre la majoria i les esquerres es llancen diverses frases agressives).

El senyor AZANA continua dient que no hi ha que prendre com habilitat les propies al·lucinacions, i diu que nosaltres l'any 1932, preparam un armament de 500 fusells per a l'eventualitat d'una revolució, dos anys després. Això és una fantasia.

De tots aquests fets, l'únic que em concerneix és el del socors dels emigrats portuguesos. Aquest és un fet que jo he realitzat.

El senyor GOICOECHEA interromp i el senyor AZANA afirma que mai no ha negat que hagués socorregut els portuguesos.

Un telegrama del senyor Samper

Jo accepto que el secretari no digués res al senyor Hidalgo; que tampoc no li digués res al dia següent. Però el cert és que el general López Gómez, president ja del ministre de la Guerra, se n'anà al Ministeri d'Hisenda i demanà a la Direcció de Duanes el corresponent permís per a sortir el «Turquesa» de port espanyol amb carregament d'armes. I encara hi ha més: estant dit general a Duanes discutint amb un funcionari uns tràmits a omplir, dit general, que ja estava impacient, digué: «No us molesteu més, jo tinc un permís de la Direcció de Duanes i a més a la butxaca un telegrama del senyor Samper» (El senyor SAMPER s'alça i exclama: Suposo que V. S. podrà provar això.) Calmeu-vos, senyor Samper. Jo no dic això per a fer un càrrec, però heig d'assenyalar el que es diria si en comptes de subscriure aquest telegrama el senyor Samper fos jo l'autor.

El senyor SAMPER: És un testimoni de referència que després ho nega.

El «Turquesa»

El senyor AZANA: Ja estan les armes al «Turquesa» i ningú no ha tingut la curiositat de saber quí fou el que donà l'ordre perquè sortís el vaixell; i retornem a Madrid els alts funcionaris que intervingueren en el desembarcament i immediatament el 3 de setembre del 1934 es reuní la Comissió executiva del Consorci i es redacta un acord (que llegeix el senyor Azaña) aprovant les negociacions portades a terme amb el senyor Echevarrieta l'octubre del 1932 i gener del 1933.

Recorda que el senyor Echevarrieta abans de venir la República tractà de vendre a Espanya un submarí, aquest Pòteri també a la República, la qual oferta fou rebutjada, en el sumari apareix una carta del

Els emigrats portuguesos

Passa a relatar els fets i diu que la majoria dels refugiats estaven a Sevilla. Demanaren auxili per precària situació en què es trobaven. Hom va acordar pagar el modest hostatge dels soldats i classes, que no trobaven treball, i els oficials foren auxiliats pocs temps, fins el 1933. El total dels auxiliis no va passar de 46.000 pessetes i la tramesa d'aquest diner a Sevilla fou feta per tots els conductes oficials legals. Si s'hagués tractat d'una organització revolucionària, ho hauria fet públicament. N'hi hauria hagut prou amb donar una ordre verbal al calaix dels fons secrets per tal que distribuís la quantitat necessària.

El senyor GOICOECHEA pronuncia uns paraules que no són ben percebudes.

El senyor AZANA: Ja ho veurà la V. S. El fet de socórrer els emigrats portuguesos es considera bumble

A LA UNA DE LA MATINADA CONTINUA LA SESSIÓ AL PARLAMENT

Samper, Hidalgo, Casares i altres oradors parlaren després d'Azaña

El senyor Lerroux no assisteix a la sessió de la nit

I com a acte d'agressió d'un país no pot ésser concebut en persones capacitats perquè amb aquest auxilli no vaig fer més que continuar la tradició entre Espanya i Portugal des de fa més d'un segle, cosa sancionada, aduic, pels Tractats, i a mi em causa sorpresa que el senyor Golcochea trobi això estrany.

El senyor ALBA pregunta si es prorrogua la sessió fins que el senyor Azaña acabi el seu discurs. Es promouen protestes dels monàrquics.

El senyor GIL ROBLES diu que el senyor Azaña comprendrà la necessitat que el seu discurs tingui una immediata resposta. El que importa és rebre les afirmacions que el senyor Azaña féu, que no poden pesar sobre ells.

ALS PASSADISSOS DE LA CAMBRA

Els diputats i periodistes d'esquerra victoregen Azaña

Madrid, 20. — En acabar la sessió i interrompre el seu discurs el senyor Azaña, sortí als passadissos i es produí un moviment d'entusiasme entre els diputats i periodistes d'esquerra, que no cessaren de donar visques a la República, als homes honrats i als polítics d'honestetat.

El senyor Azaña fou lloctat pels diputats d'esquerra. El senyor Azaña, després de felicitar el senyor Azaña, es situà als passadissos donant visques a la República, que eren contestats.

Els diputats socialistes que han assistit al Congrés, entre els quals hi havia els senyors Sabras, Rodríguez Vera, Lencina i d'altres, es sumaren igualment a aquestes manifestacions d'entusiasme.

Quan Azaña abandonava el Congrés un grup l'acompanyà fins a la porta, on formaren a reproduir-se els visques.

També el senyor Martínez Barrio, després de felicitar efusivament el senyor Azaña, es sumà als visques a la República, donant-ne alguns amb entusiasme als passadissos.

Els diputats de la Ceda, que es trobaven en altre lloc dels passadissos, es lamentaven d'aquesta joia, censurant-la.

El senyor Azaña, amb el qual conversaren uns moments, digué: —Estic satisfet, més que del meu discurs, d'aquesta demostració de republicanisme entusiasta. Aquesta nit continuaré i no sé encara el temps exacte que parlaré. Tinc encara moltes coses a dir.

Martínez de Velasco reconeix la transcendència del discurs

Madrid, 20. — El senyor Maura, preguntada la seva opinió sobre la part del discurs del senyor Azaña, digué:

—Senzillament admirable. Ha estat sublim de forma i de fons. És clar que les hi han posat com a Felip V.

També el senyor Maura, abans de marxar de la Cambra, digué:

—Estava previst el formidable èxit parlamentari d'Azaña. Està vist que aquesta és la República i afortunadament l'anem recuperant. Aquesta és la República, senyors, i no una altra.

El senyor Martínez de Velasco digué:

—Sense dubte el discurs ha tingut una importància extraordinària, tanta que jo hi he més remei que predir que en consideració la proposició perquè s'acabaria moltes de les coses que ha dit Azaña. Naturalment, això no pot quedar així.

LA SESSIÓ DE LA NIT

Es reprèn la sessió

Madrid, 20. — Es reprèn la sessió a les 10.35 de la nit. Molta animació. Presideix el senyor Alba. Al banc blau els ministres d'Estat, Agricultura, Marina i Treball.

El PRESIDENT concedeix la paraula al senyor AZAÑA i l'indica que procuri ésser breu.

Els emigrats polítics portuguesos

El senyor AZAÑA continua el seu discurs i fa un resum de tot el que havia dit en la seva intervenció de la tarda, i remarca principalment el relatiu a l'auxili als emigrats portuguesos. Diu que no es feu això més que per continuar el tracte de sempre entre Espanya i Portugal. No solament pot posar de manifest el que s'ha fet entre els dos països, sinó que puc recórrer a precedents d'altres països. Recorda com en altres ocasions Portugal acollí els polítics espanyols, especialment en l'època que s'anomena la tempesta del 48. Esmenta dos R. O. del 28 de juliol del 1857 i 12 de juliol del 1858, en els quals es regulaven els auxilis als refugiats polítics. Fixeu-vos bé, des regulava, el que demostra que existia. Això ho fa, no un govern revolucionari, sinó que és dicta la primera R. O. governava Narvaez, i quan la segona, el senyor Isturiz.

Això s'ha vingut fent sempre en temps de la Restauració. Quan la sublevació de Badajoz fugiren molts oficials espanyols a Portugal i foren rebuts al Ministeri de la Guerra i els fou assignada una pensió de 400 reis a cada un. Més recentment, en el moviment del 1930, es refugiaren a Portugal uns quants oficials espanyols i foren allotjats en un edifici oficial, i res no ocorregué. Ningú no s'ha alarmat mai amb l'auxili que els portuguesos hagin prestat als refugiats espanyols a Portugal i a Espanya els refugiats portuguesos, i ningú no féu a Portugal el que féu aquí el senyor Vaquero en un intervenció.

El senyor VAQUERO, que ha pres seient al banc blau: ¿Què vol V. S.? ¿Que digui el valor polític

Visques a les esquerres

I a Azaña

El senyor ALBA proposa que la sessió continuï a les 10.30 i així s'acorda.

El senyor AZAÑA diu que a aquesta hora podrà continuar el seu discurs.

El senyor ALBA accedeix i part de la tribuna i sector d'esquerra aplaudeixen el senyor Azaña i victoregen la República.

Diversos diputats dretistes protesten i hom percep una veu que diu: «A la barra, a la barra».

Hom suspen la sessió a les nou de la nit.

Altres declaracions d'interès

El senyor Villanueva: — Nosaltres no som jutges i no podem jutjar, però el discurs és meravellós, i trobaré molt resolt en la gent del carrer.

— S'han entossudat a aixecar un pedestal, i ho han aconseguit aquesta tarda. Li donem motius per a fer-ho.

El senyor Martínez Barrio: — El senyor Azaña és admirable i el discurs meravellós. És difícilment igualable.

El senyor Samper: — S'ha limitat a dir que aquesta nit, abans de començar la sessió, examinaré detingudament el sumari en la part en la qual, segons el senyor Azaña, consta la declaració sobre l'existència d'un telegrama cursat per ell quan era President del Consell de Ministres.

El senyor Gordon Ordaz: — També s'ha mostrat molt complagut pel discurs, però considerava que havia estat suspès precisament en un dels extrems més interessants, és el relat de les relacions que hi haguessin pogut haver amb Portugal, ho i socorrent emigrants revolucionaris d'aquella veïna nació.

Considera, efectivament, que existeixen dades d'una reciprocitat amb Portugal, i considera, però, des de Portugal, estava absolutament imposat per nosaltres per acció i per ambient.

Ha dit que, mentre no l'hagués escollit tot, no podia donar cap opinió concreta sobre el discurs.

El senyor Ciril del Río: — Ha dit que li semblava molt bé. Admirable, com propi d'un home de la seva mentalitat.

El senyor Royo Villanova: — Indubtablement, Azaña és l'orador que més bé construeix en castellà. Ha estat molt bé. De totes maneres, però, després de dues hores i mitja de discurs, encara no sabem què va comprar les armes i a què va vendre el Govern.

El senyor Primo de Rivera: — Si els monàrquics han volgut enfrontar Azaña amb els radicals i la Ceda, per tal que aquell mostrés la seva superioritat, ho han aconseguit plenament, però si el que pretien era anul·lar-lo, s'hauran donat compte que el que han aconseguit ha estat tot el contrari.

El ministre d'Indústria: — Indubtablement, Azaña és l'orador que més bé construeix en castellà. Ha estat molt bé. De totes maneres, però, després de dues hores i mitja de discurs, encara no sabem què va comprar les armes i a què va vendre el Govern.

El senyor Primo de Rivera: — Si els monàrquics han volgut enfrontar Azaña amb els radicals i la Ceda, per tal que aquell mostrés la seva superioritat, ho han aconseguit plenament, però si el que pretien era anul·lar-lo, s'hauran donat compte que el que han aconseguit ha estat tot el contrari.

El ministre d'Indústria: — Indubtablement, Azaña és l'orador que més bé construeix en castellà. Ha estat molt bé. De totes maneres, però, després de dues hores i mitja de discurs, encara no sabem què va comprar les armes i a què va vendre el Govern.

El senyor Primo de Rivera: — Si els monàrquics han volgut enfrontar Azaña amb els radicals i la Ceda, per tal que aquell mostrés la seva superioritat, ho han aconseguit plenament, però si el que pretien era anul·lar-lo, s'hauran donat compte que el que han aconseguit ha estat tot el contrari.

El ministre d'Indústria: — Indubtablement, Azaña és l'orador que més bé construeix en castellà. Ha estat molt bé. De totes maneres, però, després de dues hores i mitja de discurs, encara no sabem què va comprar les armes i a què va vendre el Govern.

El senyor Primo de Rivera: — Si els monàrquics han volgut enfrontar Azaña amb els radicals i la Ceda, per tal que aquell mostrés la seva superioritat, ho han aconseguit plenament, però si el que pretien era anul·lar-lo, s'hauran donat compte que el que han aconseguit ha estat tot el contrari.

El ministre d'Indústria: — Indubtablement, Azaña és l'orador que més bé construeix en castellà. Ha estat molt bé. De totes maneres, però, després de dues hores i mitja de discurs, encara no sabem què va comprar les armes i a què va vendre el Govern.

El senyor Primo de Rivera: — Si els monàrquics han volgut enfrontar Azaña amb els radicals i la Ceda, per tal que aquell mostrés la seva superioritat, ho han aconseguit plenament, però si el que pretien era anul·lar-lo, s'hauran donat compte que el que han aconseguit ha estat tot el contrari.

El ministre d'Indústria: — Indubtablement, Azaña és l'orador que més bé construeix en castellà. Ha estat molt bé. De totes maneres, però, després de dues hores i mitja de discurs, encara no sabem què va comprar les armes i a què va vendre el Govern.

El senyor Primo de Rivera: — Si els monàrquics han volgut enfrontar Azaña amb els radicals i la Ceda, per tal que aquell mostrés la seva superioritat, ho han aconseguit plenament, però si el que pretien era anul·lar-lo, s'hauran donat compte que el que han aconseguit ha estat tot el contrari.

El ministre d'Indústria: — Indubtablement, Azaña és l'orador que més bé construeix en castellà. Ha estat molt bé. De totes maneres, però, després de dues hores i mitja de discurs, encara no sabem què va comprar les armes i a què va vendre el Govern.

El senyor Primo de Rivera: — Si els monàrquics han volgut enfrontar Azaña amb els radicals i la Ceda, per tal que aquell mostrés la seva superioritat, ho han aconseguit plenament, però si el que pretien era anul·lar-lo, s'hauran donat compte que el que han aconseguit ha estat tot el contrari.

El ministre d'Indústria: — Indubtablement, Azaña és l'orador que més bé construeix en castellà. Ha estat molt bé. De totes maneres, però, després de dues hores i mitja de discurs, encara no sabem què va comprar les armes i a què va vendre el Govern.

El senyor Primo de Rivera: — Si els monàrquics han volgut enfrontar Azaña amb els radicals i la Ceda, per tal que aquell mostrés la seva superioritat, ho han aconseguit plenament, però si el que pretien era anul·lar-lo, s'hauran donat compte que el que han aconseguit ha estat tot el contrari.

El ministre d'Indústria: — Indubtablement, Azaña és l'orador que més bé construeix en castellà. Ha estat molt bé. De totes maneres, però, després de dues hores i mitja de discurs, encara no sabem què va comprar les armes i a què va vendre el Govern.

El senyor Primo de Rivera: — Si els monàrquics han volgut enfrontar Azaña amb els radicals i la Ceda, per tal que aquell mostrés la seva superioritat, ho han aconseguit plenament, però si el que pretien era anul·lar-lo, s'hauran donat compte que el que han aconseguit ha estat tot el contrari.

El ministre d'Indústria: — Indubtablement, Azaña és l'orador que més bé construeix en castellà. Ha estat molt bé. De totes maneres, però, després de dues hores i mitja de discurs, encara no sabem què va comprar les armes i a què va vendre el Govern.

El senyor Primo de Rivera: — Si els monàrquics han volgut enfrontar Azaña amb els radicals i la Ceda, per tal que aquell mostrés la seva superioritat, ho han aconseguit plenament, però si el que pretien era anul·lar-lo, s'hauran donat compte que el que han aconseguit ha estat tot el contrari.

El ministre d'Indústria: — Indubtablement, Azaña és l'orador que més bé construeix en castellà. Ha estat molt bé. De totes maneres, però, després de dues hores i mitja de discurs, encara no sabem què va comprar les armes i a què va vendre el Govern.

El senyor Primo de Rivera: — Si els monàrquics han volgut enfrontar Azaña amb els radicals i la Ceda, per tal que aquell mostrés la seva superioritat, ho han aconseguit plenament, però si el que pretien era anul·lar-lo, s'hauran donat compte que el que han aconseguit ha estat tot el contrari.

El ministre d'Indústria: — Indubtablement, Azaña és l'orador que més bé construeix en castellà. Ha estat molt bé. De totes maneres, però, després de dues hores i mitja de discurs, encara no sabem què va comprar les armes i a què va vendre el Govern.

El senyor Primo de Rivera: — Si els monàrquics han volgut enfrontar Azaña amb els radicals i la Ceda, per tal que aquell mostrés la seva superioritat, ho han aconseguit plenament, però si el que pretien era anul·lar-lo, s'hauran donat compte que el que han aconseguit ha estat tot el contrari.

El ministre d'Indústria: — Indubtablement, Azaña és l'orador que més bé construeix en castellà. Ha estat molt bé. De totes maneres, però, després de dues hores i mitja de discurs, encara no sabem què va comprar les armes i a què va vendre el Govern.

El senyor Primo de Rivera: — Si els monàrquics han volgut enfrontar Azaña amb els radicals i la Ceda, per tal que aquell mostrés la seva superioritat, ho han aconseguit plenament, però si el que pretien era anul·lar-lo, s'hauran donat compte que el que han aconseguit ha estat tot el contrari.

El ministre d'Indústria: — Indubtablement, Azaña és l'orador que més bé construeix en castellà. Ha estat molt bé. De totes maneres, però, després de dues hores i mitja de discurs, encara no sabem què va comprar les armes i a què va vendre el Govern.

El senyor Primo de Rivera: — Si els monàrquics han volgut enfrontar Azaña amb els radicals i la Ceda, per tal que aquell mostrés la seva superioritat, ho han aconseguit plenament, però si el que pretien era anul·lar-lo, s'hauran donat compte que el que han aconseguit ha estat tot el contrari.

El ministre d'Indústria: — Indubtablement, Azaña és l'orador que més bé construeix en castellà. Ha estat molt bé. De totes maneres, però, després de dues hores i mitja de discurs, encara no sabem què va comprar les armes i a què va vendre el Govern.

El Govern provisional

Si hom prova que jo tinc un esperit subversiu, no s'haurà comprovat res. Es tracta d'uns compromisos, és pot dir, que es pot provar, ni pot dir, que el Govern provisional no treballava a les meves ordres? No. Hi havia alguns compromisos que s'acompliren, i aquests compromisos els coneixia el senyor Lerroux, que fou ministre del Govern provisional. És curiós que hom pretengui donar-me a mi les culpes que no cometí ningú. ¿Es que existia alguna prova referent al fet que el senyor Lerroux, al Ministeri d'Estat, dirigí la política de aquest sentit? ¿Es que no era Amador de los Ríos, el senyor Roça? ¿I jo he de preguntar al senyor Roça si li foren donades instruccions en aquest sentit?

El senyor ROÇA: No les hauria rebudes.

El senyor AZAÑA: És clar. (Rumors.)

Continua dient que no s'ha apartat mai del camí del mutu respecte. Jo lamento que no estigués present el senyor Lerroux. Si el senyor Lerroux no vol mantenir la solidaritat del Govern provisional, la mantindrà jo.

El senyor ROÇA: Ja serà contestada vostra senyoria degudament.

El senyor AZAÑA: Així no estem davant un jutge, sinó davant el país, discutint un assumpte, en el qual jo he portat la veu. Però, ¿és que potser es vol mantenir que un Govern anterior a aquest, en el qual participaren tots els partits, no es comprometien a no fer cap acte de violència contra el Govern d'un país amic?

Intervé el senyor HIDALGO i diu que el senyor López Gómez havia dir la veritat en manifestar que ell coneixia el que passava.

Afegeix que tant ell com el senyor Franco desconeixen l'assumpte i està gairebé segur que també el desconeixia el senyor Martínez Barrio.

Llegeix algunes declaracions del senyor Barbero en les quals diu que no va poder informar el senyor Hidalgo perquè estava absent.

Afirma que res no li fou dit sobre aquest assumpte, i afegeix que el ministre és el president del Consell però no pot convertir-se en el vigia constant d'aquest.

El senyor Azaña ha dit que actualment hom segueix subvencionant emigrants portuguesos. És cert; jo vaig tractar un ofici que percebia una indemnització de la Ceda, però perquè es tractava d'un home que en el seu afany de treballar professava la escola d'aviació i en un accident quedà inútil i jo no vaig tenir valor per a retirar aquella pensió. Com veieu, no es tracta d'emigrants.

LA DEFENSA DE CASARES QUIROGA

Intervé el senyor CASARES QUIROGA i diu que es dona compte de la feitura de la Ceda, però això serà breu i que si parla ho fa per la necessitat de defensar-se.

He d'agrair als signants de la proposició un favor que li han fet davant l'opinió i per contribuir a estrènyer els llaços d'amistat amb el senyor Azaña. Per a mi —afegeix— no pot haver-hi major honor que veure el meu nom inculcat al pedestal que esteu aixecant al senyor Azaña. (Rumors.)

Es refereix a l'assumpte de precipitació en què dues minories es decidiren a presentar la proposició, sense tan sols l'arribada a la Cambra del procés íntegre, i afegeix que espera tornar la deguda integritat per tal de defensar-la.

Alguns MONARQUICS: Com el deu d'agost. (Rumors.)

El senyor CASARES continua dient que el fiscal en manar començar el testimoni no assenyalà responsabilitats.

Es refereix a unes declaracions que féu a la premsa el senyor Alarcón i diu que aquest insinuava que es dedua responsabilitat per a dos ministres.

«Els escons es van desaminant».

Afegeix que al testimoni no es comprangueren les seves declaracions ni les del senyor Azaña i així les minories que s'avangaren a presentar l'acusació abans d'arribar al sumari no pogueren veure les declaracions de desàrcer.

El senyor MONARQUIC, especialment el comte de Vellellan l'interrompen dient que féu el Govern i a si no es recorda d'un tal Quemades.

El senyor CASARES: Jo em recordo de tot perquè vaig obrir empara per la llei. (Protestes dels monàrquics.)

Segueix dient que les declaracions de carter estan desvirtuades en el propi sumari per altres declaracions.

Jo —diu— he examinat tot el sumari i afirma que en els 377 folis no hi ha una sola acusació concreta contra el senyor Azaña.

«Els monàrquics interrompen constantment i el senyor Alba els crida l'atenció».

El senyor CASARES continua el seu discurs dient que l'única acusació en què es funden els tradidionistes és una declaració del polítics senyor Vargas. «Podem negar-me que és aquesta l'única acusació de tot el sumari? Doncs estem conformes i d'acord».

Llegeix la declaració del senyor Vargas i diu que és incomprensible el que afirma i que més ha quedat desvirtuada al sumari.

El COMTE DE RODEZNO: Però el de les caixes de municions de Bilbao...

El senyor CASARES: Tot això està a la disposició dels senyors.

Llegeix diverses declaracions, i diu que el governador general encarregà vigilància especial, però no hi hagué pressions de cap classe.

El COMTE DE RODEZNO: Però, hi hagué o no hi hagué armes i va venir de Madrid?

El senyor CASARES QUIROGA contesta:

El moviment d'opinió

En l'ordre personal, això no és més que una gesta perquè en l'ordre polític no s'aconsegueix més que un relleu que no s'havia somiat. El moviment d'opinió que jo necessitava, me l'havia donat establint-me feina.

El que me mestranya és que hi hagi republicans que no es donin compte que no és amb nosaltres amb a enemics. Si aquesta política inhabil i incapaz continua —tant me fa que sigui aquesta any que l'altre— arribarà un dia que una altra onada s'emportarà endavant moltes coses de les que vosaltres representeu. Nosaltres hem estat elements moderats i no tindrem força moral per a oposar-nos. (Rumors de la dreta.)

«No aprendeu a posar el vostre braç a l'obra».

(Rumors.) Nosaltres hem complert amb el nostre deure. Això sembla una alcaladada.

Relata una anècdota ocorreguda a un poble amb motiu d'un canvi polític, on el primer que féu l'ajuntament fou que el alcalde declarés resoldre tots els gossos de la part contrària.

En aquesta República de cavallers...

En aquesta República dels cavallers que tant bé coneix el senyor Lerroux, passa el mateix. Act el esauador ha estat el jutge Alarcón i l'alcalde el propi Lerroux.

Intervé el Sr. Samper

Intervé el senyor SAMPER i diu que a ell no li importa que es formi o no la Comissió.

En aquest assumpte —afegeix— el que ocorre és que el senyor Azaña confon el règim amb els seus interessos particulars. (Aplaudiments de la majoria.)

«Vaig a censurar-me a l'assumpte que ha fet amb respecte al telegrama i sincerament dic que és la primera notícia que tinc d'aquesta declaració. Refusa la imputació que es fa i diu que ha pogut realitzar-se l'embarcament d'armes i no ésser censurable l'actuació dels Governos anteriors».

Diu que la fortalesa del seu discurs d'avui cau per la seva base i repetix una anècdota que es diu que ha estat tan llarg el discurs que hom oblidà el principi i no hem entès el final. Permeteu-me que digui —afegeix— que el seu discurs no ha estat sinó un vulgar desfogament. (Aplaudiments.)

LA DEFENSA DE CASARES QUIROGA

Intervé el senyor CASARES QUIROGA i diu que es dona compte de la feitura de la Ceda, però això serà breu i que si parla ho fa per la necessitat de defensar-se.

He d'agrair als signants de la proposició un favor que li han fet davant l'opinió i per contribuir a estrènyer els llaços d'amistat amb el senyor Azaña. Per a mi —afegeix— no pot haver-hi major honor que veure el meu nom inculcat al pedestal que esteu aixecant al senyor Azaña. (Rumors.)

Es refereix a l'assumpte de precipitació en què dues minories es decidiren a presentar la proposició, sense tan sols l'arribada a la Cambra del procés íntegre, i afegeix que espera tornar la deguda integritat per tal de defensar-la.

Alguns MONARQUICS: Com el deu d'agost. (Rumors.)

El senyor CASARES continua dient que el fiscal en manar començar el testimoni no assenyalà responsabilitats.

Es refereix a unes declaracions que féu a la premsa el senyor Alarcón i diu que aquest insinuava que es dedua responsabilitat per a dos ministres.

«Els escons es van desaminant».

Afegeix que al testimoni no es comprangueren les seves declaracions ni les del senyor Azaña i així les minories que s'avangaren a presentar l'acusació abans d'arribar al sumari no pogueren veure les declaracions de desàrcer.

El senyor MONARQUIC, especialment el comte de Vellellan l'interrompen dient que féu el Govern i a si no es recorda d'un tal Quemades.

El senyor CASARES: Jo em recordo de tot perquè vaig obrir empara per la llei. (Protestes dels monàrquics.)

Segueix dient que les declaracions de carter estan desvirtuades en el propi sumari per altres declaracions.

Jo —diu— he examinat tot el sumari i afirma que en els 377 folis no hi ha una sola acusació concreta contra el senyor Azaña.

«Els monàrquics interrompen constantment i el senyor Alba els crida l'atenció».

El senyor CASARES continua el seu discurs dient que l'única acusació en què es funden els tradidionistes és una declaració del polítics senyor Vargas. «Podem negar-me que és aquesta l'única acusació de tot el sumari? Doncs estem conformes i d'acord».

Llegeix la declaració del senyor Vargas i diu que és incomprensible el que afirma i que més ha quedat desvirtuada al sumari.

El COMTE DE RODEZNO: Però el de les caixes de municions de Bilbao...

El senyor CASARES: Tot això està a la disposició dels senyors.

Llegeix diverses declaracions, i diu que el governador general encarregà vigilància especial, però no hi hagué pressions de cap classe.

El COMTE DE RODEZNO: Però, hi hagué o no hi hagué armes i va venir de Madrid?

El senyor CASARES QUIROGA contesta:

Intervé el Sr. Samper

Intervé el senyor SAMPER i diu que a ell no li importa que es formi o no la Comissió.

En aquest assumpte —afegeix— el que ocorre és que el senyor Azaña confon el règim amb els seus interessos particulars. (Aplaudiments de la majoria.)

«Vaig a censurar-me a l'assumpte que ha fet amb respecte al telegrama i sincerament dic que és la primera notícia que tinc d'aquesta declaració. Refusa la imputació que es fa i diu que ha pogut realitzar-se l'embarcament d'armes i no ésser censurable l'actuació dels Governos anteriors».

Diu que la fortalesa del seu discurs d'avui cau per la seva base i repetix una anècdota que es diu que ha estat tan llarg el discurs que hom oblidà el principi i no hem entès el final. Permeteu-me que digui —afegeix

EL TRENCAMENT DEL TRACTAT DE VERSALLES

França ha tramès una nota a la S. de N. demanant un Consell extraordinari

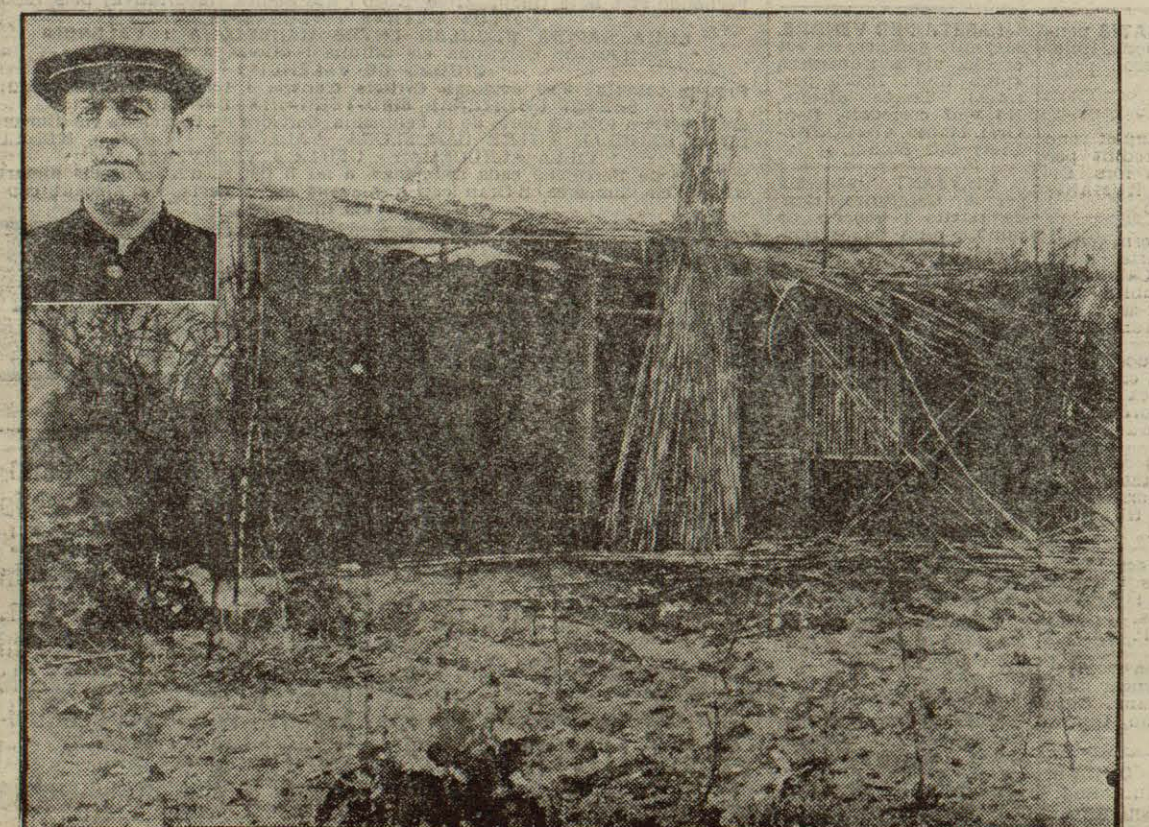
PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

	Ptes.		Ptes.
Suma anterior	52.447 70	Joan Roura Juanola	1 00
VILASCOVONA:		Joan Triadó	0 50
Josep Domingo	1 00	Sebastià Quer	1 00
Joan Rabada	0 50	Joan Palou	0 50
Josep Toldrà Benet	1 25		
Maria Coch	1 00	Els de la roba (segona ve-	
Joan Bricollé	1 00	gada)	3 00
Llorenç Iglesias	0 50	Salvador Manresa, de Saba-	
Pere Fió	1 50	dell	10 00
Eudald Ribé	1 00	Rosar Puig, de Sabadell	10 00
Per Catalunya	0 50	Ricard Manresa, de idem	5 00
		Dues catalanes d'esquerra i	
		el germà d'un rabassaire	5 00
		Joan Juan Torres, de Calai-	
		fell	1 00
OLESA DE MONTSERRAT:		Josep Llagostera, de Calafell	1 00
Josep Martí administrador d'Aza-		Maria Llagostera (segona ve-	
da	1 25	gada)	1 00
Josep esquerri	1 00	Família Farré-Carbonell	1 00
Josepa Torres, administradora de		M. M. D. administradors de	
Gassol	1 00	Penya	5 00
Josep Izal	1 00	Compagnys i Azada	5 00
Andreu Bal, a la memòria de		Uns dependents del café d'a-	
l'avi	1 00	Rambles	9 00
Vicenta	1 00	Una estudiantina, administradora	
Montserrat	1 25	de Gassol	2 00
Magdalena, administradora de		Una família esquerriana	4 00
Compagnys	1 25	Una altra família esquerriana	2 00
Teresa, republicana	1 00	Una tavernera	2 00
Dominga Vilaseca, administra-		Una nacionalista	2 50
da de Lluhi	1 00	Una teixidora	1 00
Una esquerriana d'Espanya		Una calca	1 50
guerra	1 00	Angela Vilagines	1 00
		Matilde Vilagines	1 00
Grup de companys de l'Estadi		Tres amigues del Mercat de	
de Vilanova i Geltrú:		Penya	5 00
G. Soler	2 00	Maria Jels, administradora de	
Mari	2 00	Compagnys (cinquena vega-	
P. O.	1 00	da)	1 00
A. A.	1 00	Ferran Rabella	2 00
L. Urgell	0 50	Josep Nicolau	2 00
E. Fort	1 00	Figueras, de Palau	3 00
G. Salanova	1 00	Jaume Soler	3 00
E. Pelayo	1 00	4 esquerriana, a la memò-	
B. Balduz	0 50	ria de l'avi	4 00
Josep Alsina	0 50	P. O.	1 00
A. Lladó	1 00	Família Cuminal	2 00
S. Martorell	1 00	Gastearena	2 00
Benítez	0 50	Josep i Josefa, fills d'Josep	
Uns de Molà	1 00	Joan, a la memòria de	
Perrer	1 00	Macia	5 00
		A. Isasi	1 00
ELS TORMS:		T. G. L. S. A. (novena	
Marià Bivà	1 00	setmana)	8 00
Enric Cabré	1 00	Humanitaris (segona vega-	
Josep Pinyol	1 00	da)	5 00
Antoni Reig	1 00	Josep Gil i companys (segona	
Miquel Cases	1 00	vegada)	3 00
Josep Amil	1 00	X. X. X.	2 00
Enric Pinyol	1 00	P.	2 00
		Teresa i Eulàlia	3 00
		Un de la Bonanova	1 00
		Un grup de dones de la	
		sa Fabra i Coats (vuita-	
		na setmana)	14 00
Segona llista de Figueras:		Joan Roura (novena ve-	
M. Garreta	2 00	gada)	1 00
Rosa Coll	2 00	Adelina Serinyà (id. id.)	1 00
Frederic Mates	2 00	Un grup de teixidores (sete-	
Ramon Bonet	1 00	na vega)	3 50
Grup de Figueras	15 00	Una de Trem	1 00
Victor Pou	2 50	Josep Mestres	0 50
Justa Botell de Pou	2 50	Agustina Sannar	0 50
Josep Colom	2 00	Enriqueta Bochaca	0 50
Jacint Bosc	2 00	Suma i segueix	52.516 70
Margarida Font	2 00		
Rosina Imbert	2 00		
Agustina Rovira	2 00		
Cebrià Olivera	2 00		
Marian Moncani	2 00		
Jaume Ribas	2 00		
Ramon Junca	2 00		
Joan Quer Soria	2 00		
Enric Marull	2 00		
Enric Vilanova	2 00		
Joan Brudet	2 00		
Francesc Bayona	2 00		
Salvador Vernet	2 00		
Rosa Vernet	2 00		
Ramon Carit	2 00		
Josep Torrent	2 00		
Un guardià	2 00		
Artur Nova	2 00		
X. X.	2 00		
Joan Rosa i tres amics	2 00		
Maria Vianes Forch	2 00		
Lúcia Colls	2 00		
Narcís Parrois (Navata)	2 00		
Puig	2 00		
Miquel Alib	2 00		
Francesc Quilada	2 00		
Francesc Bosch	2 00		
M. Casademont Calmó	2 00		
Ubald Figueras	2 00		
Joan Prat	2 00		
Joan Vernet	2 00		
Ricard Oliva	2 00		
Pere Pujol	2 00		
Julia Lozano	2 00		
Ramon Puig	2 00		
Josep Canals	2 00		
Josep Gimbernat	2 00		
Ernest Verger	2 00		
Xutgà	2 00		
Grup d'obres d'esquerra de			
Vilafant:			
Anna Fita	2 00		
Quimet Turles	2 00		
Jarne Palomeres	2 00		
Maria Joanola	2 00		
Maria Carbó	2 00		
Maria Roura	2 00		
Narcís Serra	2 00		
Josep Roura	2 00		
Daniel Roura	2 00		
Lluís Bueno	2 00		
Josep Turles	2 00		
Joan Turles	2 00		
Joan Turles	2 00		
Baldri Palomera	2 00		
Marian Ferrer	2 00		
Ferran Tubert	2 00		
Salvador Palomó	2 00		
Narcís Bru	2 00		
Carles Puig	2 00		
Pere Alberni	2 00		
Jaume Ferrer	2 00		
Eusebi Busquets	2 00		
Albert Juanola	2 00		
Joan Juanola	2 00		
Josep Sala	2 00		
Josep Mallol	2 00		
Jaume Carbó	2 00		
Joan Giron	2 00		
Eladi Giron	2 00		
Joan Bru	2 00		
Josep Serrate	2 00		
Enric Vila	2 00		
Joan Cabanó	2 00		
Andreu Sagredo	2 00		

EL CRIM DE LLEIDA

En circumstàncies misterioses ha estat assassinat Antoni Sierra, propietari de la barra que es veu al gravat. A l'angle superior, la víctima

La reunió és possible que es celebri a darrers d'aquest mes o primers de l'altre -- Dissabte vinent els representants de França, Anglaterra i Itàlia prendran acord en relació al viatge que Simon i Eden faran immediatament a Berlín, Moscou i Varsòvia -- A la tornada es reuniran de nou els mateixos representants en una ciutat d'Itàlia -- El Govern francès acorda que Laval vagi a Moscou

FLANDIN DIU QUE A GINEBRA S'HA DE TRACTAR LA SITUACIÓ CREADA A EUROPA

Paris, 20. — Aquesta tarda, al Senat, el cap del Govern, senyor Flandin, ha fet la seva anunciada declaració oficial en entaular-se l'important debat sobre la qüestió militar. Flandin ha tingut especial interès a posar de relleu que el Govern francès, en la seva declaració del dia 15 del qual som, en vigílies de l'estudi de la necessitat d'anar a la perllongació del temps de permanència en files dintre del quadre estricte de la llei del 1928.

— Obrem d'aquesta fàscia — ha dit Flandin — per tal d'evitar que mai no es pugui dir que França procedeix a l'augment definitiu del servei militar. Considerem, doncs, que la nostra declaració del 15 de març, en la qual no es parlava d'augment del servei militar a dos anys, sinó que simplement hom preveia la perllongació del temps de permanència en files, fou únicament a causa dels darrers esdeveniments.

El cap del Govern ha afirmat que, en realitat, el rearmament alemany existia abans del 15 de l'actual mes, ja que el Govern alemany l'havia anunciat oficialment.

Flandin ha dit en el moment del seu discurs:

«França és el suficientment forta per a defensar-se ella mateixa. Però a Europa hi ha moltes nacions dèbils, l'existència de les quals estaria amenaçada si deixéssim que la política de la força reemplaçés la política del Dret. És precis que a Ginebra, davant el Tribunal Internacional, sigui discutida aquesta important qüestió».

ALEMANYA TINDRÀ PROP DE SIS-CENTS MIL HOMES

Berlin, 20. — El nou exercit alemany aconseguirà, possiblement, de 500 a 600 mil homes. Les forces aèries i navals, amb tota seguretat, seran també augmentades.

ELS ALEMANYES CREUEN QUE EL SEU EXERCIT PODRIA ARRIBAR A MOSCÚ EN DOS DIES

Berlin, 20. — Hom calcula que Alemanya pot mobilitzar amb tanta rapidesa els seus transports motoritzats, que el seu exercit tardaria a arribar a Moscou solament dos dies. Segons es diu, algunes fabricacions alemanyes estan dedicades exclusivament a la construcció de cars i transports motoritzats que es destinen precisament als futurs efectes de la mobilització.

A MOSCÚ INTERPRETEN LA NOTA DE PROTESTA D'ANGlaterra COM UNA CAPITULACIÓ

Moscou, 20. — La nota tramesa pel Govern anglès a Berlín protestant contra el decret de restabliment del servei militar obligatori a Alemanya, segons opinió exterioritzada als cercles semioficials, és una nota d'èxit rotund per a Alemanya. Duen que «no s'hauria pogut mai esperar una capitulació més gran per part d'Anglaterra». Aquesta ha estat l'opinió expressada avui als cercles semioficials.

Segons es diu als cercles polítics de la Rússia soviètica, el gest alemany requereix una acció enèrgica combinada, per la via diplomàtica, és clar, de part de les potències interessades en l'establiment de la pau europea, i s'ha de fer la deguda pressió contra Alemanya.

A WASHINGTON, UNS CONSIDEREN QUE LA NOTA D'ALEMANYA ACLAIREIX LA SITUACIÓ, I ALTRES DIUEN QUE L'ENFOSQUEIX

Washington, 20. — S'afirma, de font que mereix crèdit, que mentre el Departament d'Estat es mostra algun inquiet davant les decisions alemanyes, el Departament de Guerra, pel contrari, està convençut que la causa de la pau ha guanyat molt amb l'actitud del Reich, ja que es

creu que ha quedat restablert l'equilibri europeu.

Als cercles polítics d'aquesta capital tampoc no comparteixen els pessimismes francesos i es diu que la humiliació del Tractat de Versalles és més que convenient. Als mateixos centres es diu que el Tractat de Versalles ha estat l'única responsable de moltes i greus dificultats sorgides a Europa després de la guerra.

UN CRITIC DIPLOMÀTIC ANGLÈS DIU QUE ALEMANIA TE FABRIQUE DE MUNICIIONS AMADEDES

Londres, 20. — El crític diplomàtic de la «British Broadcasting Corporation», Mr. Voigt, ha comentat per ràdio els esdeveniments internacionals d'aquests dies i ha fet interès-

El Kronprinz assisteix als actes d'homenatge als herois de la guerra celebrats la vigília de la signatura del Tractat de Versalles

sants declaracions respecte el rearmament alemany.

«Alemanya posseeix certes fabricacions d'armament que estan amagades als boscos — ha dit —. S'han adoptat precaucions severíssimes per tal de guardar en el major secret aquestes mesures. Actualment hi ha en construcció nombroses fabricacions de material de guerra, noves casernes i fortificacions. Al mateix temps, avança ràpidament la construcció de les defenses de les costes alemanyes. Els obrers ocupats en les construccions i qualsevol gènere de treballs de caràcter militar, tenen rigorosament prohibit dir a ningú que treballen en fabricacions de municions. Si són interrogats per qualsevol, han de respondre que treballen en la fabricació d'automòbils o de xocolates».

però mal no poden confessar que s'ocupen en la fabricació de material de guerra. Al cor d'Europa sorgeix una gran potència militar, la qual cosa és un esdeveniment que ha de suscitar a tots els països grans inquietud.

Es veu clar que tots els països posseeixen els seus secrets absolut i general en tot el que es refereix a la seva defensa nacional. Tots els països tenen alguns secrets militars, però a Alemanya, el secret és general i hom ignora en absolut tot el relatiu a la seva preparació militar.

Finalment, Mr. Voigt va referir-se al viatge de Sir John Simon a Berlín, no suspens malgrat l'anunci alemany del dissabte, i digué:

«Ja ha estat apartada la base primera de la discussió. Simon va a Berlín perquè considera segurament que si bé s'ha perdut quelcom, no és menys cert que encara queda alguna cosa que bé es pot salvar».

seints i els ciutadans en general han complert totes les instruccions de les autoritats.

A tres quarts de dotze de la nit, la capital tornà a adquirir paulatinament el seu caràcter normal.

EL GOVERN FRANCÈS DIRIGIRÀ UNA NOTA A LA S. DE N. DEMANANT UN REUNIO URGENT DEL CONSELL

Paris, 20. — Amb tota probabilitat, aquesta mateixa nit, telegràficament, serà cursada a la Societat de Nacions, dirigida al Secretari general de l'Organisme Internacional, la nota francesa de protesta per les decisions alemanyes fetes públiques dissabte.

Segons informacions recollides als cercles oficials, França recolzarà les peticions que dirigirà a la S. de N. en el Conveni de la Lliga, en el qual es disposa que cada membre d'ella podrà cridar l'atenció del Consell sobre actes susceptibles d'entorbellar la pau.

Es probable que França demani l'aplicació de l'article 16 del Conveni, que disposa l'expulsió dels membres culpables de pertorbar la pau.

La nota de reunió del Consell extraordinari de la Lliga de Nacions serà determinada pel ministre de Negociis Estrangeres de Turquia, Tedfik Rüdhi Aras, i es creu que tindrà lloc el 28 de març o el dia primer d'abril.

La nota de protesta de França a Alemanya, serà tramèsada demà a l'ambaixador de França a Berlín, Mr. François Poncet, perquè el Govern francès tingui temps de redactar la seva que serà enviada quasi simultàniament a Berlín, d'una manera semblant a la francesa.

EL SECRETARI D'ESTAT DELS EE. UU. ES MANTE RESERVAT

Washington, 20. — El secretari d'Estat, senyor Hull, ha estat abordat pels informadors però s'ha negat rotundament a fer cap manifestació sobre els acords alemanys denunciant les clausules militars del Tractat de Versalles.

Els periodistes han pogut comprovar que el Govern ha rebut un informe complet del seu ambaixador a Alemanya sobre els esdeveniments d'aquests dies en la política internacional. Segons aquestes informacions la causa, almenys parcial, de la decisió de Hitler feta pública el dissabte a la tarda és la publicació del Llibre Blanc britànic i el restabliment del servei de dos anys a França, que la Cambra francesa decidí la setmana anterior a la publicació de les decisions del Reich. També diu que han servit d'esperó al Reich l'informe que posseeix sobre la importància de les forces militars de Rússia.

LES MANIOBRES AERIES REALITZADES AHIR A BERLÍN

Berlin, 20. — Des de les deu a les dotze de la passada nit, es verificaren els anunciats exercicis aèrials oficials amb aèrvils i de defensa antiaèria.

La primera esquadra que volà sobre la capital ha estat batelada amb el no. 1 d'Esquadra Von Richthofen, en memòria d'un dels més valents aviadors alemanys durant la Gran Guerra.

A dos quarts de deu de la nit començaren a apagar-se tots els llums i la capital, a les deu, estava en la més completa seguretat.

Durant les maniobres van sostenir-se comunicacions radiotelefòniques entre els diferents punts de la ciutat, tals com la catedral, la torre de l'estació de ràdio, torre de les fabricacions «Diemens», etc.

Un avió, el «J-U-52», intercanviava les impressions de les maniobres des de diversos llocs d'avió, que volava a una alçada de 2.500 metres, estava en comunicació amb la ciutat.

EL SECRETARI DE LA SOCIETAT DE NACIONS HA REBUT LA NOTA FRANCESA

Ginebra, 20. — El Secretari de la Lliga de Nacions, senyor Avenol, ha rebut aquesta tarda la petició de França per tal de convocar urgentment el Ple de la S. de N. per tal de tractar de l'actual situació a Europa.

DISSABTE VINENT CELEBRARÀ UN ENTREVISTA A PARIS EDEN, SUVITCH I DESPRES EL DELEGAT ANGLES CONTINUARÀ EL VIATGE A BERLÍN, MOSCÚ I VARSÒVIA

Londres, 20. — Hom confirma que el proper dissabte se celebrarà a París una conferència acordada per Mr. Anthony Eden, per Anglaterra; Mr. Laval, per França i Mr. Suvitch, per Itàlia.

Es probable que, una vegada acabada la conferència, Mr. Eden, retorni a Londres en avió.

Mr. Eden, acompanyant Sir John Simon, anirà el dimenge a Berlín,

SOTAL'ESTAT DE GUERRA

Els Consells de Guerra d'ahir

Pel suposat delictes de rebel·lió militar

Ahir al matí, a les deu, a la Sala Bibliotecària de la Caserna de la Divisió, va tenir lloc el consell de guerra per a veure i fallar la causa instada pel tinent jutge senyor Joan Díaz Colom contra el paísà Francesc Albareda Acosta pel suposat delictes d'auxili a la rebel·lió. Presidí el Consell el tinent Coronel senyor Giménez Ruiz; actuà de ponent l'auditor de guerra senyor Josep Coloma, i de defensor el lletrat senyor Joan Guinart Ros.

De l'apuntament, es desprèn que el dia 6 d'octubre uns somenistes obligaren el processat a anar amb ells a un Centre d'Esquerra i que una vegada allà li feren treure un automòbil de la seva propietat del garatge on el tenia, i amb el transportaren homes armats pels carrers de l'Eixample. També es desprèn de l'apuntament que en assabentar-se el processat que havia estat proclamat l'estat de guerra, va presentar-se a les autoritats militars i explicà el succeït i quedà detingut en els primers moments.

El fiscal, en el seu escrit de conclusions definitives, diu que si bé pot qualificar-se aquest fet com un delictes d'auxili a la rebel·lió, tenint en compte que fou forçat i per la seva presentació espontània, les autoritats no existeix tal delictes i, per tant, retira l'acusació.

El lletrat senyor Guinart s'adhereix a la petició del ministeri fiscal i sol·licita la llibre absolució del seu patrocinat amb tots els pronunciaments favorables.

El Tribunal va retirar-se a deliberar en sessió secreta i dictà sentència absolutòria, d'acord amb la petició de la defensa, sentència, però, que no serà ferma fins que l'aprovi l'Auditor.

Per tinença il·lícita d'armes

Ahir al matí, també, a la sala de Consells de l'edifici de Dependències Militars, va tenir lloc el consell de guerra per a veure i fallar la causa instada pel tinent jutge senyor Joan de Ona contra els paísans Enric García García, Josep Pastor Munt, Joaquim Pérez Vicent, Joaquim Busquets Gómez, Vicent Mainou Camps, Josep López Torregona, Josep Coll Legua, Josep Mainou Camps, Vicent Bellavista Ventura i Lluís Arregui Undet, aquests dos darrers en rebel·lió. Presidí el Tribunal el coronel senyor Moracho; actuà de ponent l'auditor de guerra senyor Martínez Laga i de defensor el senyor Torres Vilella.

De l'apuntament es desprèn que un delictes de tinença il·lícita d'armes va prestar servei d'armes en un Casal d'Esquerra. Posteriorment, a causa d'una denúncia, el dia 16 de gener es va efectuar un esmorç al seu domicili per part de la policia, en el qual li fou trobada una pistola, per a l'ús de la qual estava mancat de llicència.

El fiscal qualifica els fets com un delictes de tinença il·lícita d'armes i demana que sigui imposada la pena de sis mesos i un dia d'arrest al processat.

El defensor, senyor Tortras Vilella, lleix el seu informe de defensa, en el qual rebut les acusacions del fiscal i després d'unes consideracions acaba demanant la llibre absolució del seu patrocinat.

El Tribunal es retirà a deliberar

a conferenciar amb el Govern alemany, a invitació d'aquest, el 24 de febrer i confirmada després, en la contestació a la nota anglesa del dissabte, que l'objecte d'ella, igual que els propòsits de les conversacions de Berlín, no s'havien alterat a pesar de la decisió del Govern alemany sobre el servei militar obligatori.

Per tant, en les conferències de Berlín es tractarà de totes les matèries contingudes a la declaració franco-britànica del 3 de febrer últim.

Les conversacions de Berlín es

SOTAL'ESTAT DE GUERRA

Pel suposat delictes de rebel·lió militar

Ahir al matí, a les deu, a la Sala Bibliotecària de la Caserna de la Divisió, va tenir lloc el consell de guerra per a veure i fallar la causa instada pel tinent jutge senyor Joan Díaz Colom contra el paísà Francesc Albareda Acosta pel suposat delictes d'auxili a la rebel·lió. Presidí el Consell el tinent Coronel senyor Giménez Ruiz; actuà de ponent l'auditor de guerra senyor Josep Coloma, i de defensor el lletrat senyor Joan Guinart Ros.

De l'apuntament, es desprèn que el dia 6 d'octubre uns somenistes obligaren el processat a anar amb ells a un Centre d'Esquerra i que una vegada allà li feren treure un automòbil de la seva propietat del garatge on el tenia, i amb el transportaren homes armats pels carrers de l'Eixample. També es desprèn de l'apuntament que en assabentar-se el processat que havia estat proclamat l'estat de guerra, va presentar-se a les autoritats militars i explicà el succeït i quedà detingut en els primers moments.

El fiscal, en el seu escrit de conclusions definitives, diu que si bé pot qualificar-se aquest fet com un delictes d'auxili a la rebel·lió, tenint en compte que fou forçat i per la seva presentació espontània, les autoritats no existeix tal delictes i, per tant, retira l'acusació.

El lletrat senyor Guinart s'adhereix a la petició del ministeri fiscal i sol·licita la llibre absolució del seu patrocinat amb tots els pronunciaments favorables.

El Tribunal va retirar-se a deliberar en sessió secreta i dictà sentència absolutòria, d'acord amb la petició de la defensa, sentència, però, que no serà ferma fins que l'aprovi l'Auditor.

PROPOSTA DE LLIBERTAT

En vista del resultat que han donat les proves de plenari realitzades en la causa que s'instreuix contra els ex-agents del rondó especial de Miquel Badia, els senyors Sanyo, De-trell, Crespi i Balada, els advocats defensors d'aquests han demanat la llibertat provisional